

DE		Index Rerum		DE	
1	Vel per exemplum ab originali solemniter sumptum, ibidem num. 10.	5	Denunciations Matrimoniales non sunt de substantia & ideo si committitur a Delegato ad dispensandum cum clausula Servatis servandis, idem non vitatur in cap. Qui Presbiterum, n. 94. de pœnit. & remiss. 277	3	Sed quoad illa de quibus antea solvebantur necessaria est derogatio, alias privilegium est nullum ex defectu intentionis in concedendo, ibid. n. 28. 308
1	Delictus si citet afferendo se delegatum, non tenetur citatus comparere, nisi in citatione inferatur tota copia rescripti, ibidem num. 15.	1	Matrimonia contractata non permittit denunciationibus valida in c. Cum accessissent, n. 29. de Constat. 99	3	Derogatio primæ partis hujus cap. Nuper non censetur concessa nisi specie fuerit expressa, ibid. n. 29. 308
1	Contrarium ibidem num. 17.	5	Denunciatio non addit vinculum in cap. Cum pro causa, n. 9. de sent. excom. 314	3	Derogatum censetur, c. Litteræ, si in litteris exemptionis à decimis prædialibus, derogetur alicui Concilio Generali & postea addatur clausula, & alii Consiliis, ibid. num. 31. 308
1	Citatio non inserta copia delegationis, censetur emanasse tanquam à privato & non valet, ibidem num. 16.	5	In denunciationis iudicio Judex non debet prænam Ordinarium imponere, sed ad penitentiam compellere n. c. Qualiter, il secundo, n. 75. & seq. de Accus. 14	3	Idem si dicatur non obstante aliqua constitutione in generali Concilio edita, ibid. n. 32. 308
1	Sed contra ibidem num. 17.	5	Denunciatio triplex, Evangelica, judicialis & Canonica & in qualibet dicitur tenetur sententia, ibid. n. 79 pag. 14	3	Vide in ver. Concilii derogatio.
1	Vide in verbo Citatio.	5	Denunciatio finis est emendatio fratris: Accusationis verò punitio criminis ad publicam vindictam, ib. n. 81. pag. 15	3	Et in ver. Constitutionum derogatio, derogatio.
1	Delegatus creditur in minoribus etiam non offensis litteris delegationis in d. c. cum in iure, num. 19. de offic. delegat. 491	5	Matrimonia cum sunt contrahenda, debent per Presbiteros in Ecclesia edita proponi, assignato termino ad opponenda impedimenta in c. Cum inhibito, num. 1. de Claudit. desponsat. 33	3	DESERERE quid sit in cap. Ex parte, numer. 14. de Cler. non resid. 49
1	Delegatus tenetur inferere in citatione copiam rescripti quando est persona incapax delegationis, ibidem numero 20.	4	Nec de jure possunt Episcopi super hoc dispensare, ib. num. 2. 33	1	DESERVIRE IN DIVINIS, hæc verba intelligenda sunt secundum subjectam materiam in c. Ut Abbates, n. 104. de erat. & qual. 360
1	Idem quando citatus est in loco longinquo, ibid. n. 21. pag. 492	4	Secus ex Concilio Tridentino, ibid. num. 3. 33	1	Divinis inferre aut interesse in Cathedrali vel Collegiata Ecclesia importat servitium Chori, quod adimpleri non potest per substitutum, ibidem numer. 88. 57. 103. & 105. 364
1	Nisi citatio fiat per Nuntium publicum & notum, puta Cursorem Papæ, ibid. num. 22.	4	Ordinarium de quo loquitur Concilium Tridentinum in denunciationibus remittendis intelligitur Episcopus Diocesis non alii qui sunt Ordinarii de jure speciali, ibid. num. 6. & num. 9. 34	1	Ad Desponsationem veralem non potest quis absolute compelli, sed bene ad actualem per annulli immisionem in c. Sacris, n. 16. de his que vi met. caus. 626
1	Exceptio quod non consistit de delegatione, potest opponi etiam in actu executionis, ibid. n. 25.	4	DEPOSITURUS, quis à minoribus Ordinibus sicut à majoribus, ibid. num. 7. & 13. 34	1	DESTITUTIO ad eum spectat ad quem institutio in c. Quanto, n. 45. de translat. Episc. 294
1	Delegatus jurisdictionem exercenti non offensis litteris suæ commissionis potest Ordinarius de facto resistere, ibid. num. 32. & 43.	5	DEPOSITARIUS penarum ex Capitulo constituit debet qui Episcopo præsentat Capitulum rationem administrationis reddat in c. Presbiteri, n. 33. de pœnit. 263	3	DESTITUTIORE qui potest, multo magis potest corrigere, sed non è converso in c. Conquerente, n. 21. de off. Ordin. 540
1	Delegatus etiam ab inferiore à Principe non est credendum nisi delegationem probet, ibid. num. 34.	4	DEPOSITIONIS poena olim dignum erat quodlibet peccatum mortale in c. Non debet, num. 9. de consang. & affinit. 68	3	DESTITUTIO ad eum spectat ad quem institutio in c. Quanto, n. 45. de translat. Episc. 294
1	Delegatus Papæ vel imperatoris non probatur, nisi per scripturam, sed delegatio inferioris probari potest etiam per testes, ibid. num. 35.	2	Deposito habetur instar mortis in cap. Cum non ab homine, num. 42. de iudic. 8	3	DESTRUERE ejus est, ejus est condere in cap. Ex parte, num. 23. de Cler. non resid. 37
1	Delegationis litteræ non oportet ut sint scriptæ vel subscriptæ à delegante, sed sufficit ut sint ejus sigillo munitæ, ibidem num. 37.	5	Deposito est ab Altaris ministerio perpetuo remotio in cap. Quæsitum, n. 18. de pœnit. & remiss. 280	1	Destituere potest jus qui illud condidit in cap. Quanto, num. 46. de translat. Episc. 294
1	Delegatus lapsus triennii non obstante potest in causa procedere in c. Venerabilis, n. 6. de iudic. 25	2	Sacerdos sine justa causa non est ab Episcopo etiam in unam sententiam concordantibus, deponendus in cap. Non potest, num. 1. de sent. & re judicat. 163	3	DETENTATIO pura nec collationem impedit, nec impetrationem in c. Litteras, n. 32. de conce. præb. 185
1	Delegationis litteræ non oportet ut sint scriptæ vel subscriptæ à delegante, sed sufficit ut sint ejus sigillo munitæ, ibidem num. 37.	2	Deposito & degradatio Episcoporum, Presbiterorum & aliorum Clericorum quem numerum Episcoporum requirit, ibid. n. 2. 163	3	Declaratur ibidem n. 36. veri. Te ne igitur. 186
1	Delegatus lapsus triennii non obstante potest in causa procedere in c. Venerabilis, n. 6. de iudic. 25	2	Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 3. 163	1	DESUETUDO habens principium vitiosum non excusat in c. Treugas, n. 23. de treug. & pace. 581
1	Nisi Princeps delegata præstiterit instantia triennio minorem, ibid.	1	Depositionis poena intelligi non potest nisi pro culpa mortali in c. Ne innotatis, num. 243. de Constitut. 51	1	Declaratur, ib. n. 29. & 41. 581
3	Delictum transfertur Sanctorum Corpora cui affimilitur in c. cum ex eo, n. 36. de Reliq. & veter. Sanctor. 576	5	Deposito habetur instar mortis in cap. Si quis, num. 5. de homicidio. 107	1	Desuetudo ut legem abrogat que debeat concurrere, ib. numer. 73. 584
1	Delictum sanguinis, amici vel famuli præsumitur commissum de voluntate illius in cuius commodum resultat in c. Constituitur, il primo, n. 6. de test. & attest. 139	3	Deposito Episcoporum Jure Divino est Papæ reservata in cap. Ex tuz, num. 17. de Cler. non resid. 49	1	Desuetudo non excusat contravenientes si aliqui in eodem loco legem servaverint, ib. n. 75. 584
1	Dummodò habeat causam continuum seu successivam: ferus fit delictum sit momentaneum, ibid. n. 8. 139	3	Deposito ab ordine ad eum spectat ad quem spectat ordinatio in c. Aqua, num. 22. de consecr. Eccles. vel altar. 537	3	DETERMINATIO una recipiens duo determinabilia debet utraque pars sumitur determinare in c. Cum ex eo, n. 8. de reliq. & veter. Sanctor. 574
5	Delictum unico potest quis ledere plures personas & tenetur omnibus satisfacere in c. Falsidicus, num. 3. de crim. fals. 154	3	Declaratur, ibid. num. 23. & seqq. 537	3	Nisi in uno diversa sit ratio quam in alio, ibid. numer. 9. & 21. 574
5	Et qui in pluribus offendit in pluribus punitur, ibidem num. 4. 154	3	Deposito verbalis ab ordinibus etiam sacris fieri potest ab Episcopo tam per seipsum, quam per ejus Generalem Vicarium, ibidem num. 26. 537	3	Vel nisi alias indicetur juris correctio, ib. n. 21. 575
2	Delicti ob frequentiam severius aliquid statuitur in cap. cum non ab homine, num. 52. de iudic. 9	3	Depositione solvitur spirituale conjugium inter Prelatum & Ecclesiam in c. Ne Religiosi, n. 35. de Regul. 392	3	DETINERE idem est quod tenere, idem est auferre quod non dare in cap. in aliquibus, n. 7. de Decimis, pag. 303
5	Delictum gravius est in persona Principis, cui delinquens est subjectus, quam in extraneum in cap. Ad falsariorum, num. 18. de crimin. fals. 168	1	Deposito Episcopi in dubio censetur facta ex justa causa in c. Quanto, n. 78. de translat. Episc. 296	3	DETRUSI in Monasterium ad agendam penitentiam non coguntur habitum regularem suscipere in cap. Cum virum, num. 29. de Regular. 346
5	Delictum in ebrietate commissum non constituit nisi speciem peccati, sed est circumstantia peccati præcedentis in c. Si constitit, n. 35. de Accusat. 7	2	Deposito includit in se suspensionem in c. Cum non ab homine, num. 23. de iudic. 169	3	Pœna detrusio in Monasterium, Monialium non possit intelligi mulieribus secularibus in cap. Cum virum, n. 29. de Regular. 340
5	In delictis primaria causa surgit à voluntate & ab anima rationali in cap. Cum voluntate n. 5. de sent. excom. 350	5	DEPOSITUS vel suspensus celebrans & minister non desistens excommunicatur & sic nec fit desistat per secularem potestatem ad requisitionem Ecclesie exilio damnatur in c. Si quis Presbiter, num. 11. de Cler. excomm. minor. 176	3	DEVOLUTIO potestatis conferendi sit ad superiorem, si ad quem spectat ultra sex menses constare neglexerit in c. Nulla, n. 29. de conce. Præb. 176
1	DELINQUENS in Ecclesia non privatur immunitate nisi propter homicidium vel membri mutilationem in cap. Ecclesia S. Mariz, n. 39. de Constat. 112	5	Beneficia ejus qui per sententiam fuit Depositus possunt per Episcopum alteri conferri in c. Qualiter, il secundo, n. 93. de Accus. 16	3	Quod procedit in omnibus dignitatibus, officiis & præbendis, dummodò sint distinctæ, vel certus numerus sit status, ibid. n. 39. 176
1	Delinquens nullam pertinet culpam, cum speret eam numeris redimere in cap. Irrefragabili, §. Cæterum, num. 9. de off. Ordin. 532	5	Depositus spoliari potest etiam beneficiis que possidet in aliis Diocesis, ibid. n. 94. 16	3	Item procedit etiam in Episcopatus & Abbatibus, sed minus tempus datur ad eligendum, idem trium mensium, ibid. n. 31. 176
3	Delinquens non debet esse melioris conditionis, quam non delinquens in cap. Ex publico, num. 28. & 43. de de convers. conjugat. 420	5	DEROGATIO non fit nisi ad contraria in c. Tuarum, num. 49. de privileg. 231	3	Devolutio poena locum non habet contra eum, qui beneficium non contulit propter impotentiam juris, vel facti etiam culpa contingente, ibid. n. 33. 176
1	DEMENTIA non est justa causa removendi ab officio perpetuo, sed solum dandi coadjutorem in c. Cæterum, num. 60. de rescript. 132	5	Derogatio generalis nunquam operatur circa ignorata in facto consistentia in c. Nonnulli, n. 39. de refer. 157	3	Devolutio ob negligentiam non conferens beneficium sit ad proximum superiorem gradum & quilibet ipsorum habet sex menses ad conferendum, ib. n. 34. 176
5	DENARIUS S. Petri quid sint in cap. Præterea, num. 61. ne Prælat. vic. suas. 64	5	Derogatio specialis nunquam operatur circa ignorata in facto consistentia in c. Nonnulli, n. 39. de refer. 157	3	Devolutio potestatis conferendi non fit ad Metropolitanum, nisi omnes inferiores infra certum tempus conferre neglexerint, ibid. n. 35. 176
1	DENOMINATIO fieri debet à superiore confirmante in c. Antigonus, n. 48. de pactis. 590	5	Derogatio c. Nuper in privilegio exemptionis à decimis prædialibus non requiritur quoad illa prædia de quibus decimæ prius non solvebantur in c. Nuper num. 27. de decim. 308	1	Devolutio jurisdictionis non inducitur nisi in casibus in jure expressis in c. His que, n. 49. de major. & obed. pag. 569
1	Denominatio fieri debet à majore & digniori, ibidem n. 51.	5	DETERMINATIO una recipiens duo determinabilia debet utraque pars sumitur determinare in c. Cum ex eo, n. 8. de reliq. & veter. Sanctor. 574	3	Vide in ver. Jurisdicchio devolvitur.
1	Denominatio facienda est ab eo qui producit effectum, ibidem num. 59.	3	DETRUSI in Monasterium ad agendam penitentiam non coguntur habitum regularem suscipere in cap. Cum virum, num. 29. de Regular. 346	3	DEI voluntas, à qua lex divina proficitur, est immutabilis in c. Cum pridem, n. 78. de pact. 600
1	Item à potentiori, ibid.	3	Devolutio potestatis conferendi non fit ad Metropolitanum, nisi omnes inferiores infra certum tempus conferre neglexerint, ibid. n. 35. 176	2	Deus quoque ex sua promissione obligatur in c. ex epistolæ, n. 22. de probat. 114
1	Denominatio sumitur quoadque à causa, quoadque à loco in c. Conquerente, n. 45. de off. Ordin. 540	3	Devolutio jurisdictionis non inducitur nisi in casibus in jure expressis in c. His que, n. 49. de major. & obed. pag. 569		
1	Denominatio sola facit aliquid malæ fidei possessorem in c. Requisivit, n. 40. de integ. reit. 631	3	Devolutio jurisdictionis non inducitur nisi in casibus in jure expressis in c. His que, n. 49. de major. & obed. pag. 569		
5	DENUNCIATIONES Matrimoniales remitti non possunt ab Ordinariis inferioribus, sed ab Episcopo tantum in c. Accedentibus, n. 26. de excess. Prælat. 199	3	Devolutio jurisdictionis non inducitur nisi in casibus in jure expressis in c. His que, n. 49. de major. & obed. pag. 569		

DE		Et Verborum.		DE	
1	Deus non est autor iniquitatis, sed omnia aut iusto iudicio facit, aut suo permisso ita fieri sinit in c. Quanto n. 67. de translat. Episc. 296	1	Deus quo sensu intelligatur non posse suscitare virginem post ruinam in c. Cum ad monasterium, num. 55. de stat. Monachor. 450	1	Deus regit infima per inferiores Angelos, media per superiores, suprema per seipsum in c. Ex parte, n. 4. de for. compet. 64
1	Deus audit verba nostra prout ex intimis profertur: humanæ aures prout foris sonant in c. Falsidicus, n. 28. & 70. de crimin. fals. 155	5	Declaratur, ibidem numero 76. & 80. & 162. ver. Non obstat secunda. 157	1	Deus, & lex non obligat ad impossibile in c. Ne innotatis, num. 55. de constit. 32
1	Deus, & lex non obligat ad impossibile in c. Ne innotatis, num. 55. de constit. 32	1	Dei iudicium Semper innititur veritati, que nunquam fallit, nec fallitur, ibid. n. 145. 402	1	Dei iudicium Semper innititur veritati, que nunquam fallit, nec fallitur, ibid. n. 145. 402
1	Deus solus potest facere ut aliquis mortalium sit major Apostolico in c. Significasti, n. 72. de elect. 210	1	DEUTERONOMII autoritas, non arabis in voce final & asino exponitur in cap. Cum causam, num. 8. de elect. 253	1	DEUTERONOMII autoritas, non arabis in voce final & asino exponitur in cap. Cum causam, num. 8. de elect. 253
1	DIACONI in primitiva Ecclesia fuerunt ordinati per manus impositionem absque traditione libri Evangeliorum in c. Cum venisset, n. 16. & 65. de sac. Unct. 410	1	DIACONO imprimitur caracter in traditione libri Evangeliorum, ibid. n. 62. 413	1	DIACONO imprimitur caracter in traditione libri Evangeliorum, ibid. n. 62. 413
1	Diacono potestas est media inter potestatem [Subdiaconi & Sacerdotis], ibid. n. 61. 413	1	Diaconi Selvatici quot in singulis Ecclesiis deputari possunt, & quibus privilegia fruantur ex decreto iussu Gregorii XV. hæc de re edito in cap. Nullus, num. 19. de for. compet. 37	1	Diacono potestas est media inter potestatem [Subdiaconi & Sacerdotis], ibid. n. 61. 413
1	Diaconus cui oculus fuit effusus, in Presbiterum ordinari non potest in cap. Consultationibus, nu. 70. de Cler. agrot. 158	1	DICTAMEN rationis quid sit in c. Ne innotatis, num. 58. de Constit. 54	1	Diaconus cui oculus fuit effusus, in Presbiterum ordinari non potest in cap. Consultationibus, nu. 70. de Cler. agrot. 158
1	DICTIO una absonum est ut respectu unius determinabilis sit alternativè & respectu alterius copulativè in cap. Cum jam dudum, n. 23. de preben. 92	1	DICTIO, etiam, est implicativa in c. Quoniam, n. 7. de off. delegat. 487	1	DICTIO una absonum est ut respectu unius determinabilis sit alternativè & respectu alterius copulativè in cap. Cum jam dudum, n. 23. de preben. 92
1	DICTIO, etiam, est implicativa in c. Quoniam, n. 7. de off. delegat. 487	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIO, etiam, est implicativa in c. Quoniam, n. 7. de off. delegat. 487
1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159
1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159
1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159
1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159
1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159
1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159
1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159
1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159
1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159
1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159
1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159
1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159
1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159
1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159
1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159
1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159
1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159
1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159
1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159
1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159
1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159
1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159
1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159
1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess. Prælat. 159	1	DICTIOIS taxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere in cap. accedentibus, n. 24. de excess

Dispensatio super irregularitate occulta.

- Episcopi ex Concilio Tridentino dispensant in irregularitatibus & suspensionibus ex delicto occulto... Item absolventur a casibus occultis & Sedi Apostolice referatis in foro conscientie tantum... Praelati Regulares & Abbates jurisdictionem quasi Episcopalem habentes dispensare & absolvere nequeunt... Dispensare potest Episcopus in irregularitate ex homicidio occulto... Dispensatus & absolutus ab Episcopo in materia delicti perpetrati coram duobus vel tribus testibus non est tutus in conscientia... Concilium Tridentinum, sess. 24. c. 6. expenditur in c. Henricus, n. 43. de Clericis pugnantis in delicto... Occultum delictum quando dicitur ad effectum ut Confessores in vim litterarum Sacre Penitentiarie vel Episcopi in vim Concilii Tridentini possint dispensare super irregularitate ex eo proveniente, late discutitur in capite Vltra, numero 106. & sequentibus usque in finem, de cohabitatione Clericorum & mulierum. Vide in verbo Episcopus quoad dispensationem.

Dispensatio tacita.

- Dispensatio tacita super defectu inducitur, quando alius ex gratia nulla utilitas perciperetur in capite Quod a predecessore, numero 85. de schismaticis. Dispensatio Apostolica ex diuturnitate temporis in insolitis non presumitur in cap. de multa, n. 51. de preb. Dispensatio tacita non inducitur ex simplici tolerantia Papae in his que sunt contra jus in capite cum jam dudum, numero 11. de prebendis. Dispensare non censetur inferior a Papa faciendo actum suae Constitutioni contrarium in capite cum pridem, numero 147. de pactis. Dispensare non intelligitur Episcopus conferendo simpliciter duo beneficia difformia sub eodem techo, sed requiritur dispensatio expressa in c. Litteras, n. 47. & 67. de concess. preb. Vide in verbo Dispensatio ad que extendatur. Dispensare an tacite censeatur Episcopus, si scienter conferat filio legitimo beneficium quod pater habuit immediate in c. Veniens, n. 4. de fil. Presbit. Dispensare intelligitur Episcopus, quotiescunque fecit scienter quod est contra jus commune; & materia est talis in qua potest dispensare, ibidem n. 5. Dummodo super causa precedat summaria cognitio; & causa in dispensatione exprimat, ibidem n. 6. Dispensare tacite intelligitur Papa cum intelligibili, si cum scienter provideat in cap. Quisquis, num. 8. de elect. Secus in aliis Superioribus citra Papam, ibidem numero 9.

Dispensationis effectus.

- Dispensatus super impedimento cogi potest Ordines suscipere, perinde ac si impedimentum non contraxisset in c. Queris, n. 37. de etat. & qual. Dispensatus super defectu etatis ad prebendam ob non promotionem ad ordinem eidem prebende annexum privari non potest, ibidem n. 39. Dispensati a Legato extra limites suae legationis non sunt tuti ex titulo putativo & communi errore in c. Super eo, n. 13. de crim. fals. DISPOSITIO media congrue interponitur in transitu de statu ad statum a quo non datur recessus in c. cum contingat, n. 130. de etat. & qual. Dispositio generalis non comprehendit illicita in c. Ecclesie S. Marie, n. 4. de constit. Dispositum in Abbatis non habet locum in Abbate in c. cum in cunctis, n. 21. de elect. Dispositionis verbum generale est & idem sonat quod ordinatio in c. Nullus, n. 22. de elect. Dispositio in primo actu verificatur, si actus effectum sortitus fuerit in capite Episcopus, numero 59. de preb. Quod procedit in dispositione legis, secus in dispositione hominis, ibidem num. 60. Dispositio penaliter injungens poenam excommunicationis, non restringitur; sed extenditur in c. Nuper, n. 20. de sent. excomm. Contrarium, ibid. n. 30. Dispositio quantumcumque generalis recipit restrictionem de habitate & possibilitate in c. Responso, num. 110.

- de sent. excomm. Dispositio partim favorabilis & partim odiosa restringi debet quatenus prejudicet tertio vel culuius divino in c. Olim, num. 63. de verb. significat. Dispositio omnis simpliciter concepta vestitur a jure communi, & ad illius intellectum est restringenda in c. Porrectum, n. 64. de Regular. Dispositio intelligitur de actu valido in c. Consulti, n. 59. de Regular. Dispositio loquens de aliquo actu in materia stricta non comprehendit fictum in c. Nobis, n. 94. de simon. Dispositio quolibet intelligitur rebus sic stantibus in cap. Cum M. n. 44. de constit. Dispositio loquens de solo Episcopo non excludit Capitulum ratione conjunctionis in cap. Ut iuxta, n. 38. de off. Ordin. Quod procedit in materia que communiter explicatur, ibid. num. 55. Dispositio conditionalis per adventum conditionis periculi perinde ac si ab initio pure facta esset in c. Super eo, n. 3. de condi. appoi. Dispositio recipitur deo determinabilia debet utrumque performari determinando in cap. Pervenit, n. 6. de sent. excomm. Dispositio generalis commensuratur agentis potestati in c. A nobis t. n. 3. de sent. excomm. Dispositio contra filios legitimos multo magis habet locum in spuris, secus si conferat filius illegitimus aliquod beneficium in c. Per tuas, n. 14. de probat. DISPUTARE non licet de factis Papae in c. Ex parte, num. 61. de Cler. non resid. Disputare publice vel occulte de articulis fidei an liceat Clericis vel laicis in c. Cum venissent, num. 109. de Judiciis. DISSIMULATIO aliquando accipitur pro approbatione in c. Praterea, n. 100. de convers. conjug. Dissimulatio peccatorum in Praelato est culpa mortalis in c. Irrefragabili, n. 2. de off. Ordin. & in cap. Ne Religiosi, num. 3. de Regular. Dissimulare poteris, haec verba habent vim dispensationis in c. Quia, n. 3. de consanguinit. & affinit. DISSOLUTIONIS materia generatur ex introductione Clericorum secularium intra claustra Monasterii in cap. Ut iuxta, num. 3. de off. ordin. DISTINCTIO an modus licitus adjectus fuerit sit in legatis particularibus tantum, non autem in successione universalis in c. Nimis prava, num. 36. de excess. Praelat. DISTRACTIO voluntaria in officio si sit secundum actum interiore, est quidem gravis & temeraria, sed non mortalis in c. Dolentes, n. 29. de celebr. Missis. Contrarium, n. 38. & seqq. Distractio voluntaria non est culpa mortalis, nisi tanta sit, ut notabile officii vel Missae partem absumat, ibid. n. 51. & n. seqq. usque ad num. 57.

Distributiones quotidianae communia.

- Distributionum quotidianarum que sit natura in c. De cetero, n. 100. de Cler. non resid. Distributiones quotidianae succedunt loco fructuum prebende ubi nulli sunt redditus a distributionibus distincti ibid. num. 18. & 23. Distributiones quotidianae proprie que sint, ibidem n. 28. Distributiones quotidianae non veniunt appellatione fructuum in c. Praterea, n. 95. Ne Praelati vices suas 66 Nec comprehenduntur in regulis de Valore, ib. n. 96. Distributiones quotidianae assignantur pro Missa Conventuali, sicut pro horis in c. Ut Abbates, num. 84. de etat. & qual. Distributiones quotidianae sunt redditus casuales & incerti in c. Licet, n. 5. de preb. Distributiones quotidianae cur instituit, ib. n. 14. Distributiones quotidianae censentur etiamsi dividantur in fine anni dummodo divisio fiat pro rata servitii, & absentes nihil percipiant, ib. n. 18. Seminario Clericorum non est contribuendum ex distributionibus quotidianis, ib. n. 19. Distributiones in quibus universi redditus consistunt, habentur loco prebende, & est locus erectioni prebende Theologalis, ib. n. 25. Distributiones an succedant in locum prebende ubi tenues sunt fructus a distributionibus distincti, ibidem num. 127. Et quomodo haec tenuitas sit aestimanda, ib. n. 128. Et quid si fructus quartam partem distributionum non superent, ib. n. 129. Distributiones quotidianae ubi nulli sunt fructus succedunt cedunt

- in locum prebende, & ideo debentur absentibus ex justa causa in c. Quia in tantum, n. 29. de preb. Distributiones quotidianae que sint, & quibus nominibus appellentur in c. Olim, n. 44. de verb. signif. Distributiones quotidianae an dicantur redditus illi, qui in fine anni dividuntur pro rata servitii cujusque horae, ib. n. 45. & seq. usque in fin. Fructuum appellatione non veniunt quotidianae distributiones, ib. n. 48. Distributiones duplices an debeantur obtinenti in eadem Ecclesia dignitatem cum Canonicatu, ib. n. 53. Decimae Papales, & spolia an deducantur ex distributionibus quotidianis, ib. n. 54. Et quid si redditus omnes in distributionibus consistant, ibid. n. 55. Distributiones quotidianae ad quem finem instituta fuerint, ibid. num. 58. Distributiones quotidianae, in quibus universi redditus consistunt, in materia favorabilis & privilegiata succedunt in locum prebende, ib. n. 60. Secus in materia odiosa & restringibili, ib. n. 61. Fidei professionem non emittentes an perdant distributiones quotidianas, in quibus universi redditus consistunt, ibid. num. 62. Distributiones quotidianae non computantur inter fructus, nec fructus dicuntur in c. Gravis, n. 77. & 82. de rehit. spol. Contrarium, ib. n. 85. Declaratur, ib. n. 84. Distributiones quotidianae nihil commune habent cum corpore beneficii, sed dantur in recompensam servitii, ib. numer. 78. Quandoque manualia, quandoque victualia appellantur, ib. numer. 79. Dantur pro opere diurno, & tanquam merces laboris, ib. numer. 80. Declaratur, ib. n. 87. 89. & 91. Distributiones quotidianae plenius acquiruntur, quam fructus prebende, & ideo Clericus de eis testari potest, ib. n. 82. Distributiones quotidianae non computantur in valore fructuum, ib. n. 84. Sed tamen sub fructibus comprehenduntur, ibidem numero 85.

Distributionis quotidianae quibus accrescant vel applicentur.

- Distributiones Canonicorum absentium primo applicandae sunt fabricae Ecclesiae si indigeat, sin minus alteri loco pro arbitrio Ordinarii in cap. Qualiter numer. 36. de Cler. non resid. Distributiones quas perdit absens ultra tempus a Concilio permissum non accrescunt interservientibus, si redditus omnes in distributionibus consistant in c. Licet num. 28. de prebend. Distributiones quando accrescant interservientibus vel applicentur fabricae Ecclesiae in c. Quia nonnulli, n. 16. & 21. de Cler. non resid. Vide in ver. jus accrescendi.

Distributionum converso

- Distributiones ubi nullae sunt, vel tenues tertis parti fructuum separari debet, & in distributiones converti in c. De cetero n. 3. de Cler. non resid. Fructus prebende dignitatum qualiter convertendi in distributionibus in c. Quia nonnulli, num. 11. & 21. de Cleric. non resid.

Distributiones quotidianae quibus debeantur vel non.

- Distributiones quotidianae absentibus non debentur quantumcumque absint ex justa causa in c. de cetero, n. 9. de Cler. non resid. Distributiones quotidianas de jure communi integre lucratur duo Canonici in servitio Episcopi existentes, si universi Capituli redditus distributionibus consistant, ib. numer. 17. Et quid post Conc. Trid. ib. n. 29. usque in fin. Distributiones quotidianae debentur Canonico ab Ecclesia per vim expulso, ib. n. 25. Item injuste excommunicato, aut carceri mancipato, si antea solitus erat Divinis interesse, ib. n. 26. Distributiones quotidianae jubentur assignari Canonici, qui Episcopum limina visitantem comitanti sunt, vel qui ejus nomine visitaverunt in c. Ego N. n. 81. de jurejur. Fagnan. Receptor.

- Distributiones quotidianas non recipiunt, nisi qui horis interfuerint in c. Licet, n. 96. de preb. Statuta ut distributiones debeantur non interessentibus sublata sunt a Conc. Trid. ib. n. 80. Distributiones non lucrantur absentibus, licet per substitutionem interserviant, ib. n. 82. Distributiones debentur his, qui vere Divinis intersunt, non autem his, qui fidele, aut juris interpretatione, ibid. num. 102. Distributiones quotidianae non debentur inquisitoribus nec examinatoribus Sinodalibus, nec his, qui voluntarie se confessionibus audiendis exponunt, ib. n. 104. Nec familiaribus Episcopi cum comitantibus aut illi interservientibus dum Missam particulariter celebrat, ibidem numero 105. Nec duobus Canonici in servitio Episcopi existentibus, nisi redditus omnes &c. ibid. n. 106. 124. & seqq. Nec affocantibus Episcopum volentem audire Missam in Ecclesia non Cathedrali, ibidem numero 107. Distributiones non lucrantur interservientibus Episcopo in Monialibus velandis, in examine promovendorum in Seminario aut in cognitionibus Sancti Officii, ibidem num. 109. Nec committentes Episcopum in visitatione Diocesis, ibidem num. 110. Nec Canonicus Vicarius Episcopi, non obstante immemorabili consuetudine, ibidem num. 111. Nec electus iudex in vim referipti aut iudex Sinodalis, nisi abbit pro exequendis sibi commissis, ibid. n. 112. Nec assistens Congregationi rerum spiritualium, ibidem num. 113. Nec sermocinantes ex debito sui officii, ibid. n. 114. Distributiones non lucrantur Canonici Missam celebrantes submissa voce dum horae Canonice recitantur, nisi illa hora ad celebrandum compulsi fuerint, ibid. n. 118. Nec peregrinantes devotionis causa, ibid. num. 119. 132. Et quid in absentibus tempore Jubilei, ibid. n. 120. Distributiones debentur absentibus, si rata cautum sit lege fundationis, ibidem num. 131. Vel statuto a Sede Apostolica confirmato, ib. n. 132. 135. Privilegia Apostolica percipiendi in absentia distributiones quotidianas non sunt sublata a Concilio Tridentino, ibidem num. 133. Distributiones debentur visitantibus limpa pro Episcopo aut eum in eadem visitatione committantibus, ibidem num. 134. Ordinarius potest sine Capituli consensu excusare Canonicos a servitio Chori ex causis tantum expressis in Constitutione Bonifacii VIII. ibidem num. 135. Distributiones quotidianae debentur infirmis absentibus, etiam non probata consuetudine illas in absentia percipiendi, ibidem num. 136. Statutum Capituli ut egrotis non dentur distributiones non valet, ibidem num. 138. Tempus infirmitatis non est computandum pro tempore vacationum, ibidem num. 140. Distributiones debentur podagra impedito, ibidem numero 142. Distributiones debentur senio confectis si alius residere sint soliti, ibidem num. 146. Item infirmis ex propria culpa & peccato, ibidem numero 147. Dummodo antea essent soliti choro interesse, ibidem numero 148. Et an debeantur ei qui dum abesset tribus mensibus vacationum vel ex causa Jubilei in morbum incidit, ibidem numero 149. Distributiones quotidianae debentur absentibus, ob justam & rationabilem corporalem necessitatem, ibidem numero 150. Unde debentur ei qui medicinam sumpsit aut sanguine minutus est, ibidem. Item expulso a Civitate propter seditiones, ibidem numero 151. Etiam non probata consuetudine, ut distributiones debeantur absentibus ex justa causa, ibidem num. 152. Item indebitis concessis in carcerem ubique locorum; & quid de fructibus prebende seu massae grossae, ibidem num. 153. Item absenti ut injustam judicis vexationem redimeret, ibidem num. 154. Item citato ob causam criminalem, qui se innocentem praebruit, ibid. num. 155. Item condemnato vel excommunicato & postea absolutus per sententiam, quae in judicatum transierit, ibidem num. 156. Distributiones quotidianae debentur absentibus ob evidentem Ecclesiae utilitatem, ibid. num. 158.

multa, n. 1. de Præbend. 110
 3 Dignitas aliud est, aliud personatus, ibidem n. 29. 112
 3 Dignitates plures obtinens absque dispensatione Apostolica ineligibilis est & inhabilis ad beneficia obtinenda in cap. cum jamdudum, n. 2. de præb. 89
 3 Dignitates plures vel personatus in una vel diversis Ecclesiis quis habere non potest in cap. Ad hac, num. 1. de præb. 79
 3 Dignitatum ac personatum pluralitas est omni rationi contraria, ibidem num. 2. 79
 3 Dignitates & officia requirunt residentiam continuam, ibidem num. 5. 79
 3 Dignitas, personatus & officium quid sint & an inter se differant, ibidem num. 6. & seq. usque in finem. 79
 3 Dignitas, personatus & officium quandoque accipiuntur ut synonyma, ibidem numero 7. 79
 3 Quandoque ut diversa, ibidem num. 8. 14. & 15. 79
 3 Dignitas largè comprehendit etiam personatum vel custodiam seu officium aut inferius ministerium, ibidem num. 9. 79
 3 Dignitatis appellatio an veniat Episcopatus & majores dignitates, ibidem num. 10. & 17. 79
 3 Inter dignitatem, personatum & officium jura non constituunt specificam differentiam; & nominum diversitas introducta est ex diversis consuetudinibus Ecclesiarum, ibidem numero 12. 79
 3 Contrarium numero 14. 79
 3 Dignitas se habet ad personatum & officium tanquam genus ad species, ibidem numero 16. 80
 3 Contrarium numero 18. 80
 3 Dignitas somitur largè & strictè secundum subjectam materiam vel intentionem proferentis, ibidem n. 17. 80
 3 Dignitatem habens dicitur etiam habere personatum, sed non è contra, ibidem numero 19. 80
 3 Dignitatis definitio quæ, ibidem numero 20. 80
 3 Dignitatis ventose nullus alius est effectus, quam ut invidiam generet & scandalum seminet inter fratres, ibidem num. 21. 80
 3 Dignitas Ecclesiastica non constituitur nisi sit perpetua, ibidem num. 23. 80
 3 Dignitas Ecclesiastica satis est ut habeat administrationem rerum temporalium ad Ecclesiam pertinentium, ibidem numero 30. 80
 3 Dignitas est excellentior gradus, ibidem numero 31. 80
 3 Dignitas quæ sit major in Ecclesia ex quibus deprehendatur ibidem numero 32. 80
 3 Dignitatis præminencia ex quatuor causis constituitur, ibidem numero 33. 81
 3 Dignitas Ecclesiastica cognoscitur ex eo quod habeat administrationem rerum Ecclesiasticam cum jurisdictione ibidem numero 34. & seq. 81
 3 Dignitas, administratio & jurisdicção sunt annexa & quasi inseparabilia, ibidem num. 35. 81
 3 Dignitas propriè dicitur cum in illius institutione cautum est ut sit dignitas, ibidem numero 41. 81
 3 Dignitas censetur quæ ex consuetudine Ecclesie reputatur dignitas: licet de jure non sit talis, ibidem n. 42. 81
 3 Dignitates non tantum administrationem habentes cum jurisdictione, sed etiam quæ solum ex consuetudine Ecclesie pro dignitatibus habentur, præservantur sunt à Concilio Tridentino in c. 6. sess. 24. ibid. num. 44. 81
 3 Dignitatem habere non dicitur exercens ministerium spectans ad dignitatem si in loco non reputetur dignitas, ib. num. 45. 81
 3 Dignitas an constituitur ex eo quod vocetur aliquo nomine dignitatis in jure expressa, ib. n. 47. 81
 3 Dignitas cognoscitur quando habet nomen dignitatis & prælatis & prærogativam in Choro & in Capitulo licet non habeat rerum administrationem vel jurisdictionem ut Archidiaconus Parmen. ib. n. 49. 81
 3 Dignitates plures vel Ecclesie uni conferri non debent & cur in c. Quia nonnulli, n. 1. de Cler. non resid. 24
 3 Dignitas quot modis accipiatur, ib. n. 9. 25
 3 Dignitates in Cathedralibus & Collegiatis Ecclesiis quale servitium requirant & an eas obtinentibus liceat quotannis ultra tres menses ab Ecclesia abesse, ib. n. 10. & seq. usque in finem. 25
 3 Dignitatum duo genera à Conc. Tridentino constituuntur in Cathedralibus & Collegiatis Ecclesiis, ib. n. 12. 25
 3 Dignitates habentes redditus separatos à Capitulo de jure communi non obligant ad residentiam, ib. n. 13. 25
 3 Nec sunt incompatibiles cum aliis beneficiis residentiam requirentibus, ib. n. 14. 25
 3 Dignitatibus separatos redditus habentibus potest Episcopus arbitrio suo competens servitium assignare, ibidem num. 19. 25
 3 Dignitates Casaraugustanæ eodem jure censei debent quo alia de quibus agitur à Concilio Tridentino, sess. 25. 25

cap. 3. ib. num. 20. 25
 3 Et Archiepiscopus potest illis congruum servitium statuere & distributiones pro tertia parte fructuum deductis pensionibus assignare, ibid. n. 21. 25
 3 Dignitas acquisita per Simoniam se ignorante commissam dimittenda est in foro animæ non in ponam criminis, sed ex natura rei, quæ vendibilis non est in c. Nobis, num. 52. de Simon. 36
 3 Contrarium ibidem numero 80. & seq. 38
 3 Declaratur numero 82. 38
 3 Dignitatem omnino novam Episcopus solus erigere non potest in cap. dilecto, numero 26. de præb. 106
 3 Episcopus de capitulo consensu potest in cathedrali novas dignitates erigere, ultimas tamen & Sacris Canonibus recognitas, ibidem numero 24. 106
 3 In dignitatibus Ecclesiasticis non licet de majori ad minorem transire in capite cum ex illo numero 9. & 15. de tranlat. Episcop. 290
 1 Declaratur ibidem numero 20. & seq. 290
 Vide in verbo Episcopus quoad translationem
 1 Subreptitia est impetratio dignitatis facta sub narrativa cessionis Episcopatus, si cessio fuit invalida, ibidem numero 19. 290
 3 Dignitatis jura Prælati irregulato Episcopus diminueri non potest in cap. Nisi essent, num. 22. de præb. 100
 5 Dignitas & officium præponderat ordini in Prælatibus in c. Quod nonnullis, num. 14. de privil. 252
 1 Dignitatem perdens potest descendere ad minorem in cap. Ad supplicationem, numero 4. de renunc. 306
 1 Dignitas personarum comparatur cum numero in cap. Ne innotatis, numero 446. de Constat. 82
 3 Dignitates plures habens, alteram dimittere compellitur in capite Præterea, de præb. numero 1. 82
 1 DIGNIOR ad officium Regimini esse potest, qui tamen non excellit gratia sanctitatis in cap. Eam te, num. 12. de grate & qualitate. 272
 1 DIGNUM eligens post habito digniori, peccat contra iustitiam distributam, ibidem numero 21. 273
 1 Minus idoneus ad Sacerdotium promovendi vel ad regimen animarum assumi non debet in cap. Cum sit a, num. 1. de grate & qualitate. 400
 3 Magis dignum trahit ad se minus dignum ubi est favor magis digni, ut trahat & non trahatur in cap. Cum propter, num. 24. & 33. de jure patron. 499
 3 DILAPIDATIO dicitur cum res immobiles alienantur, cum verò mobiles, dicitur squali dilapidatio in c. Licet Heli, n. 15. sim. 42
 Vide in ver. Prælatas quoad alienationem, &c.
 1 DIMISSORIAS concedendi facultas an includatur in generali mandato in cap. Significasti, num. 5. de off. Archid. 472
 3 Dimissorias concedere potest Episcopus etiam absenti, & examen committere ordinario loci, in quo ille degit in c. Cum secundum, n. 60. de præb. 87
 1 Dimissorias sufficit obtinere ab uno ex Canonicis si reliqui propter hæresim sint dispersi, vel adeunda est Sedes Apostolica in c. His que, n. 62. de major & obed. 571
 1 Dimissorias concedendi facultas spectat ad Capitulum, Episcopo existente notorie hæretico in c. Ad abolendam, n. 36. de Hæreticis. 81
 5 Dimissorias Episcopo existente hæretico an sint concedendæ à Capitulo Cathedrali Ecclesie in c. Absolutus, num. 16. & seq. usque in finem de Hæret. 89
 5 Et quid si Canonici uno excepto propter hæresim sint dispersi, ib. n. 17. & n. 19. & 25. 89
 5 Et quid si omnes absint, ib. n. 27. & seq. usque in finem. 89
 5 Dimissorias concedere, Sede vacante, non spectat ad Canonicos, ut singulos, sed uti representantes Capitulum, ib. n. 25. 89
 5 Dimissorias, Sede vacante, dari non possunt à Canonicis absentibus, ib. n. 27. 89
 5 Dimissorias concedendi potestas Episcopo & Capitulo non extantibus, conservatur penes Ecclesiam, nec devolvitur ad Archiepiscopum, ib. n. 28. 89
 5 Episcopus in visitatione potest compellere Clericos ad ostendendas dimissorias, quarum vigore ordinati sunt in c. Licet Heli, n. 34. de Simon. 44
 1 DIMITTERE quid importet in c. Non sine, num. 44. de Arbitr. 635
 2 DIOECESANUS dicitur solus Episcopus in cap. Cum olim, n. 7. de præscript. 164
 2 Dioecesi appellatio an, & quando veniat inferior Prælati, ib. n. 9. 165
 2 DIOECESIS appellatio in dubio comprehendit Dioecelis domicilium in c. Licet, n. 10. de for. compet. 54
 1 Dioecesis appellatio etiam civitas includitur in c. Perniciosam, n. 26. de off. Ordin. 507
 3 Dioecesium divisio in c. Nullas, n. 15. de Paroch. 287
 3 Dioecelis

3 Dioecesis tota est unum corpus, cujus caput est Episcopus in c. Cum dilectus, n. 12. de relig. domib. 477
 1 Distoria verbum comprehendit etiam privatorum distidia in c. Treugas, n. 12. de Treug. & pace. 580
 3 DISCRETIO in Religionibus præfertur jejuniis, vigiliis & hujusmodi observantiis in c. Sanè, ou. 37. & 46. de Regular. 235
 Vide in ver. Religio.
 1 DISJUNCTA posita inter personas inter quas cadit affectio ordinata non resolvitur in conjunctam in c. Inter ceteras, n. 48. de relect. 137
 Reliqua in ver. Nullius Dioecesi.

Dispensatio quid & quotplex.

3 dispensatio dupliciter accipitur in c. Ex parte, n. 57. de Cler. non resid. 340
 5 dispensationis gradus tres in c. Henricus, n. 24. de Cler. pugnari. in duello. 131
 5 Dispensatio est quedam misericordia, ib. n. 13. 130
 1 Dispensatio dicitur valens & cur in c. Cum in eundem, n. 36. de elect. 225
 1 Dispensatio quid sit in c. Nimis, n. 4. de fil. Presbiter. 438
 1 Dispensatio est juris relaxatio, seu vulneratio in c. Dilectus, n. 4. de tempor. ordinat. 344
 1 Dispensare majus est, quam abolere, ib. n. 19. 345
 3 Dispensare est legem tollere, sed ordinare ex causa, ne liget eo casu dispensatur in c. Cum ad Monasterium, n. 75. de statu Monach. 451
 5 Dispensandi est major potestas, quam potestas absolventi ex excommunicatione in c. Cum illorum n. 9. de sent. excommuni. 324
 1 Dispensatio ad similia non extenditur in c. Nihil, n. 14. de elect. 275
 Dispensatio quibus casibus Episcopo sit permessa Vide in ver. Episcopus quoad dispensationem.
 Dispensatio quibus casibus à Papa concedi possit. Vide in ver. Papa quoad dispensationem.

Dispensatio ad quæ extendatur.

3 Dispensatio cum Monacho ad beneficium Curatum non extenditur ad simplex in c. Quia in tantum, num. 21. de præb. 71
 3 Dispensatio extenditur ad accessoria vel annexa seu consecutiva & dependentia, ib. n. 23. 71
 1 Dispensationis edictum est prohibitorium in c. dilectus, n. 2. de tempor. ordinat. 344
 1 Dispensatio respectu dispensantis non est stricti juris, sed quid favorabile, ib. n. 10. 346
 3 Dispensationes sunt odiosæ, & in eis non valet argumentum de majori ad minus in c. Quia in tantum, n. 10. de præb. 71
 3 Dispensatio ut quis transeat post ad Archiepiscopatum non habet locum in Episcopatu, ib. n. 22. 71
 1 Dispensatio ad plura Curata necessario includit dispensationem super residentia in alterutro ipsorum in c. Dudum, n. 2. n. 21. de elect. 247
 1 Dispensatus ad beneficium non intelligitur dispensatus ad ordinem beneficium annexum in c. Quæris, ou. 38. de grat. & qual. 380
 3 Dispensatus super fructibus in absentia percipiendis quotidianas distributiones non percipit in c. Licet, num. 2. de præb. 126
 3 dispensatus ad duo beneficia incompatibilia censetur dispensatus super residentia alterius in c. Quia in tantum, n. 27. de præb. 71
 3 Et consequenter ad percipiendos fructus in absentia, ib. numer. 28. 71
 1 dispensandi facultas, ut favorabilis est amplianda, nisi agatur de præjudicio tertii in c. Ex parte, numer. 32. de constit. 117
 1 dispensandi facultas in simplicibus non extenditur ad mixta, ib. n. 33. 117
 3 dispensatus ad plures dignitates non censetur dispensatus ad plures dignitates in eadem Ecclesia, nisi hoc exprimat in c. de multa, n. 23. de præb. 112
 Vide in ver. Dispensatio tacta.
 5 dispensandi potestas est late interpretanda in c. Mandato, n. 3. & numer. seqq. usque ad numer. 13. & 33. de simonia. 53
 3 Fallit in sex casibus, ib. n. 10. 54
 5 dispensandi potestas est beneficium datum dispensandi & non delinquenti; & idèdè large interpretatur, ibidem numer. 9. 53
 5 dispensatio est odiosa & strictè accipienda, ib. n. 33. 55
 5 dispensandi potestas super beneficiis extenditur etiam ad fugiam Repetitor.

beneficia Curata, ubi de nullius præjudicio agitur, ibid. num. 34. 55
 5 Alias secus, ib. n. 41. 55
 5 dispensandi potestas quando agitur de præjudicio alterius, quam principis concedentis est odiosa & restringenda, ibid. num. 39. 55
 5 dispensandi potestas utrumque ampla & exuberans non extenditur in præjudicium tertii sine derogatione reg. de jure quasit. non toll. ib. n. 48. 55
 5 dispensandi potestas non extenditur etiam ex majoritate rationis de uno casu ad alium sublati verborum significatione non comprehendit, ib. n. 63. 57
 2 dispensatio nunquam porrigitur ad defectus suppressos in c. Super literis, n. 31. de re script. 148
 1 Sufficit tamen exprimere qualitates in genere, ibidem num. 32. 148
 5 dispensandi potestatem habens cum subito delinquent non potest dispensare cum eo, qui delinquit antequam esset subditus in cap. Cum illorum, num. 14. de sent. excomm. 325
 5 dispensatus super fructibus in absentia percipiendis habetur pro presente, non autem pro interistente in c. Olim, num. 38. de verb. signif. 355

Dispensatio ad beneficia plura.

3 dispensatio ad duo Curata est de jure positivo, & idèdè concedi potest per Papam, etiam sine ulla causa in cap. Ex parte, n. 23. de Cler. non resid. 37
 3 Contrarium, ib. n. 56. & seqq. 40
 3 declaratur, ib. n. 61. 40
 3 dispensatio ad plura beneficia Curata quam causam requirit, ib. n. 59. & seqq. 40
 1 Dispensatio ad plura Curata ob prærogativam meritorum fit principaliter propter bonum publicum in c. Dudum, n. 2. num. 17. & 28. de elect. 247
 1 Dispensatio ad plura Curata necessario includit dispensationem super residentia in alterutro ipsorum, ibidem num. 21. 247
 1 Dispensatio Papæ ad plura Curata talem causam requirit ut Jus Divinum in casu illo vero ad residentiam non obliget, ibid. num. 25. 248
 1 Dispensatio super retentione plurium Ecclesiarum in Germania quam ob causam concedi solet, ibidem num. 29. 248
 Vide in ver. Beneficium quoad pluralitatem.
 3 Dispensatio ad plura beneficia sine rationabili causa non redditur dispensatum quoad Deum in c. Quia in tantum, n. 13. de præb. 70
 3 Dispensatio nulla requiritur, ut quis possit habere Personatum cum cura & præbendam, cui sit annexa Ecclesia Parochialis in c. Extirpandæ, §. Qui verò, num. 37. de præb. 122
 3 Dispensationibus veris super pluralitate incompatibilium à Concilio Tridentino sublatis, multò magis censetur sublata presumptæ in c. de multa, n. 49. de præb. 114
 3 Dispensatio ad duo incompatibilia nihil operatur respectu collationis tertii beneficii in c. Cum jamdudum, num. 66. de præb. 247
 3 Dispensatio ad duo difforma sub eodem testò, quam causam requirit in c. Litteras, n. 48. & 68. de concess. præb. 186
 1 Dispensare non potest Episcopus ad duo Curata vel ad dignitatem cum Parochiali ob prærogativam meritorum in c. Dudum, n. 1. n. 13. & seqq. de elect. 247
 1 Et quid ob utilitatem vel necessitatem Ecclesie, ibid. n. 14. & seqq. usque ad n. 30. 247
 3 Dispensatus ad plura beneficia censetur etiam dispensatus super fructibus alterius in absentia percipiendis in c. Quia in tantum, n. 24. & 28. de præb. 71
 3 Dispensatus ad Parochialem cum Canoniatu, dum resider in Parochiali, an percipere debeat integras distributiones quotidianas in quibus universi reddidit Capituli constitunt vel aliquam eorum partem ibid. n. 26. & seqq. usque in finem. 71
 3 Dispensatus ad duo incompatibilia censetur dispensatus super residentia alterius, ibid. n. 27. 71
 3 Et consequenter ad percipiendos fructus in absentia, ib. num. 29. 71
 1 Episcopus dispensare non licet in retentione beneficiorum & fructuum perceptorum cum eis qui beneficia in irregularitate occulta obtinuerunt in c. Dilectus, num. 7. de tempor. ordin. 344
 3 Dispensare potest Papa cum sublimibus & litteratis personis ad plures dignitates & beneficia etiam Curata in de multa, n. 30. de præb. 112
 3 Et que sit forma talis dispensationis, ibid. n. 31. 112
 3 Dispensare nequeunt Episcopi ad plura Curata ob præ-

rogativam personæ, ibid. n. 32. 112
Neque ob urgentem Ecclesiæ necessitatem vel evidentem utilitatem, ibid. n. 33. 112
Dispensare an possit Episcopus super pluralitate beneficiorum simplicium in cap. Cum jam dudum, num. 46. de præb. 92
Quid si beneficia existant in diversis Ecclesiis, ibid. n. 41. & 49. 93
Et quid si in eadem Ecclesia, ibid. n. 48. & 50. 93
Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 49. 93
Dispensare non potest Episcopus ad duos Canonatus & duas præbendas in eadem Ecclesia in c. Litteras, num. 13. 39. & 41. de concess. præb. 185
Dispensare an possit Episcopus ad duo beneficia in eadem Ecclesia, ibid. num. 38. & seqq. usque ad n. 51. 186
Quid si beneficia sint conformia, ibid. n. 39. 186
Et quid si difformia, ibid. n. 40. 186
Dispensare potest Episcopus ad dignitatem cum Canonatu in eadem Ecclesia, ib. n. 40. 43. & 45. 186
Contrarium, ibid. num. 49. 186
Dispensare non intelligitur Episcopus conferendo simpliciter duo beneficia difformia sub eodem techo, sed requiritur dispensatio expressa, ibid. n. 47. & 67. 186
Dispensare non potest Episcopus ad duo difformia sub eodem techo, si præcisa residentiam requirant, ibid. num. 48. & 68. 186
Idem si primum sit sufficiens ad congruam sustentationem ibid. num. 50. 187
Dispensare non licet Episcopis in retentione beneficiorum fructuum perceptorum cum eis qui beneficia in irregularitate occulta obtinuerunt in c. dilectus, n. 7. de tempor. ordina. 344
Dispensatio ad beneficia in Ecclesia in qua Pater non extenditur ad beneficium patris in cap. dilectus, il. 2. num. 26. de præb. 108

Dispensatio super bigamia.

Dispensatur facilius cum ordinante bigamum, quam cum ordinato in c. Super eo, n. 5. de bigam. 458
Dispensare non potest Episcopus cum bigamo in sacris Ordinibus, ibid. num. 7. 458
Dispensare an possit Episcopus autoritate ordinaria cum sibi subdito vero bigamo ad primam tonsuram & beneficia simplicia, ibid. nu. 19. & numer. seqq. usque in fin. 458
Quod si dispenset & tonsuram ac beneficium conferat quas penas tam ipse, quam sic promotus incurrant, ibid. num. 20. & 44. & seqq. 458
Dispensare potest Episcopus cum Clerico in sacris qui de facto contraxit cum unica & Virgine in c. Nuper à nobis, num. 10. de bigam. 463
Dispensare non potest Episcopus, sed solus Papa cum Subdiacono qui de facto contraxit scum vidua, ibid. num. 15. 463
Et an hoc procedat tam in officio quam beneficio, ibid. num. 16. 464
Vide in ver. Bigamia.
Et in ver. Papa quoad dispensationem.
Et in ver. Episcopus quoad dispensationem.

Dispensatio ex causa.

Dispensatio nulla concedi debet sine justa causa in cap. Super eo, n. 40. ver. Ceterum de bigam. 460
Dispensatio non habens respectum ad bonum commune irrationabilis est in c. Ex parte, numer. 62. de Cler. non resid. 40
Dispensatio intuitu carnalitatæ & affectionis non dicitur dispensatio, sed dissipatio, ibid. n. 65. 40
Distinctio Abbatis super dispensatione, quæ sit principaliter ob prærogativam meritorum & secundario ob utilitatem Ecclesiæ refertur in c. Dudum, il. 2. nu. 20. usque ad n. 30. de elect. 247
Dispensatio causam requirit communis utilitatis vel necessitatis in c. Nimis, n. 6. & seq. de fil. Presbit. 438
Causa utilitatis vel necessitatis in dispensatione Episcopi debet esse magna, ibid. n. 7. 438
Dispensatio fieri debet cum causæ cognitione, aliis censetur subreptitia, ibid. num. 8. 438
Dispensatio sine justa causa dicitur dissipatio, ibidem num. 9. 438
Causa magna de novo emergens & impedimentum recursum non sufficit ad dispensandum, nisi periculum sit in mora ibid. n. 28. 441
Dispensatio inferioris contra legem superioris justam causam requirit in c. Cum pridem, n. 77. de pactis. 600

Dispensatio irrationabilis dissipatio dicenda est in c. Quia in tantum, num. 14. de præb. 70
Papa voluntas in dispensationibus habetur pro ratione, ibid. num. 15. 70
Declaratur ibid. num. 16. 70
Dispensatio nulla fieri debet, nisi ad honorem Christi vel utilitatem Ecclesiæ in cap. Quantò, n. 90. de transl. Episc. 297
Dispensatur facilius in delictis quæ poenitentia tolluntur quam in defectibus qui durant etiam post Baptismum in cap. Super eo, num. 36. de bigam. 460
Dispensare non potest inferior à Papa, nisi ex causa magis utilitatis vel necessitatis Ecclesiæ in cap. Henricus, num. 12. de Cler. pupa. in duello. 130
Vide in ver. Dissensio ad beneficia plura
Dispensatur facilius super jam factò, quam super faciendi in cap. Nimis, n. 35. de fil. Presb. 441
Dispensatus ab eo à quo aliàs non potest cessante impedimento teretur recurrere ad Sedem Apostolicam pro nova dispensatione, ibidem num. 41. 442
Dispensatoris principale objectum debet esse Ecclesiæ utilitas vel necessitas, non autem prærogativa personæ in c. Dudum, il. 2. num. 28. de elect. 249
Dispensationes & privilegia conceduntur nemine citato in cap. Cum olim, num. 27. de sent. & re judic. 171
Vide in ver. Citatio.

Dispensatio circa electionem.

Dispensat Episcopus cum electo reprobo propter vitium limoniæ in cap. Nobis, num. 2. & 9. de simon. 33
Dispensare non potest Episcopus post electionem cassatam cum simoniace electo etiam ignorante, ibid. n. 9. 33
Dispensare an possit Episcopus ad dignitates cum electo per laicæ potestatis abutum in c. Quisquis, num. 7. de elect. 271
Dispensare scilicet intelligitur Papa cum ineligibili, si eum se enter provideat, ibid. num. 8. 271
Secus in aliis superioribus citra Papam, ib. n. 9. 271
Dispensatio in his quæ sunt contra votum tacitum vel expressum, & in aliis quæ sunt contra Evangelium non prodest, nisi ex causa fiat & peccat dispensans & is, cum quo dispensatur in c. Cum ad Monasterium, n. 80. de statu Monachor. 451

Dispensationi executio.

Dispensationes Matrimoniales, litteræ in forma significavit & aliæ hujusmodi sunt committende Abbatis & aliis inferioribus quoad eorum subditos, si modo ipsi jurisdictionem quasi Episcopalem & proprium territorium habeant vel jurisdictionem pleno jure Episcopalem & temporalem in cap. Accedentibus, num. 37. de excess. Prælator. 200
Dispensatio ab Episcopo & Vicario sunt gratis exequende non obstant immemorabili: Notarius quartam partem aurei accipere potest pro examine testium in cap. In ordinando, num. 38. de Simon. 27
Dispensationes Matrimoniales committuntur Abbati nullius diocesis, sed non Commendatario, quia non est Abbas, in c. In Ecclesiis n. 21. ver. Et alias cum Cardinalis Vercellen, de Capell. Monachor. 472
Vide in ver. Simonia, Notarius

Dispensatio contra Concilium.

Dispensatio contra Conc. censetur prohibita eo ipso, quod non reperitur concessa in cap. Super eo, num. 35. de bigam. 460
Dispensatio contra generale Conc. difficiliter conceditur, quam contra alios Canones non Conciliares in c. Nimis, num. 18. & seqq. de fil. Presbiter. 439
Dispensare non potest Episcopus contra Canonem Concilii etiam ex causa utilitatis vel necessitatis Ecclesiæ in c. Dudum 2. num. 15. de elect. 247
Dispensare an possit Episcopus contra Conc. generale de sui Capituli consensu in cap. Pastoralis, num. 4. de his, quæ sunt à Præl. 200
Dispensare potest Episcopus ex magna causa necessitatis utilitatis contra generale Conc. ex sententia Rotæ in c. Canonum statuta, n. 113. de Condit. 21
Contrarium, ib. n. 121. 21
Declaratur, ibid. n. 122. 22
Vide in ver. Papa quoad dispensationem.

Dispensatio contra jus naturale & Divinum.

Dispensatio ad jus naturale non pertinet, sed ad positivum,

in c. Ex parte, n. 60. de Cler. non resid. 40
Dispensatio nulla fieri potest contra legem divinam in cap. Cum pridem, n. 76. & seqq. usque ad num. 76. de pactis. 559
Dispensatio ad jus naturale non pertinet in c. Quia in tantum, n. 11. de præb. 70
Causa presumitur in Principe etiam in his, quæ competunt alicui de jure gentium vel de jure divino, ubi solum est dispensari in c. Quanto, num. 121. de transl. Episcop. 299
Dispensare in præceptis divinis non potest, nisi deus vel is, cui deus ipsi commisit in cap. Dudum, il. secundo, num. 24. de elect. 247
Dispensatio cum illegitimus.
Vide in ver. Illegitimus.
Dispensatio contra jus Canonium.
Vide in ver. Episcopus quoad dispensationem.

Dispensatio cum malè promotis.

Dispensat Episcopus suus cum ordinato ad minores, vel ignoranter ad sacros ab Episcopo, qui renunciavit Episcopatu in cap. Requirivit, num. 1. de ordin. ab Episcop. cap. pag. 348
Dispensare non potest Episcopus cum ordinato sine titulo ad aliquem ex sacris ordinibus, ut sine novo titulo ad altiores ordines ascendat & refertur contraria opinio in c. Episcopus, num. 4. de Præb. 65
Dispensare potest Episcopus cum ordinato ante ætatem, si ad legitimam ætatem pervenerit & defectus sit occurtus in c. Dilectus, n. 9. de tempor. ordinat. 344

Dispensatio circa Matrimonium.

Dispensatio super Matrimonio rato, quibus ex causis sit concedenda in c. Ex parte, n. 20. de conver. conjug. 424
Dispensationem super Matrimonio rato non consummato, quæ debeat præcedere, ib. n. 26. 424
Dispensatio an sit concedenda contrahenti Matrimonium cum ea, quam quis in Sacramento Confirmationis tenuit ob dotis accessionem & ad tollendas lites in c. Ex litteris, num. 6. & seqq. usque in fin. de cognat. spir. 62
Dispensatio in secundo gradu non concedenda, nisi inter magnos Principes & ob publicam causam, ib. n. 10. 63
Et an hoc procedat in cognatione spiritali, ibidem numer. 11. 63
Dispensare an solet Ecclesia in primo gradu cognationis spiritalis, ib. n. 15. & seqq. 63
Dispensatio an filie invito patre sit concedenda super impedimento publicæ honestatis in primo gradu ex Matrimonio rato non consummato in c. Tua, n. 10. & seqq. usque in fin. de despon. impuber. 19
Dispensatio cum aliquibus, ut possint contrahere in quarto gradu, intelligitur si uterque distat quarto, dummodo hoc approbet consuetudo in cap. Quod dilectio, num. 1. de confang. & affinit. 64
Et an gradus remotior indistinctè attendatur tam in dispensationibus, quam in impedimentis, ibidem num. 2. remissive. 64
Dispensandum an sit cum nobili conjugata, ut in domo Turris speculorum Urbis emittat sua vota substantialia in manibus delegati Apostolici, ita ut per hanc provisionem solvatur Matrimonium non consummatum in cap. Ex parte, il. 2. num. 12. & seqq. usque in fin. de convers. conjugat. 423
Dispensare potest inferior in articulo mortis in impedimento dirimente, ne publica salus regni periclitetur in capite Nimis, numero 42. de filiis Presbiterorum. 442
Dispensari non posse ab Ecclesia in nonnullis consanguinitatis & affinitatis gradibus qui in Levitico exprimuntur, est hæresis in capite Cum contingat, numero 75. de ætate & qualitate 389
Opinio Navarri & nonnullorum Theologorum circa dispensationem in casibus Sedi Apostolicæ reservatis, refertur in cap. Nimis, num. 27. de fil. Presbit. 440
Papa dispensat in Matrimonio rato non consummato in capite Verum, numero 8. de convers. conjug. 406
Et an ingressus in Religionem Societatis Jesu sit causa sufficiens, ibidem numero 9. & sequentibus 406
Et quid de promotione ad Episcopatum, ibid. n. 12. 406
Dispensatio an sit concedenda ut Matrimonium ratum dissolvatur per vota simplicia à viro emittenda in Religione Societatis Jesu in capite Verum, numero 6. & seqq. usque in finem, de convers. conjug. 406
Dispensatio obrenta à Papa non valet super Matrimonio inter consanguineos contracto, si ibi falsa causa sit expressa, nisi eam postea Papa confirmet in c. Quia circa, numero 1. de consanguinitate & affinitate. 66

Dispensandi causa legitima super Matrimonio contracto in gradu prohibito est soboles ex eo superles, ib. n. 6. 66
Dispensatur super Matrimonio tam contracto quam contrahendo, si timeantur scandala vel futura inimicitia, ibidem numero 7. & sequentibus. 66
Declaratur ibidem numero 12. & 14. 67
Propter scandalum facienda à dispositione juris positivi, ibidem numero 8. 66
Dispensatio an sit concedenda in secundo affinitatis gradu ad vitandas inimicitias & lites inter familias illustres, ibidem numero 9. 66
Dispensatio in secundo gradu ex Concilio Tridentino non concedenda, nisi inter magnos Principes & ob publicam causam, ibidem numero 10. 67
Quod locum habet tam in secundo affinitatis quam consanguinitatis, ibidem dicto numero 10. 67
Et copula & resolvitur in disjunctivam, ibid. n. 11. 67
Periculum ne Civitas factionibus dividatur est justa causa dispensandi in secundo gradu consanguinitatis, ibidem numero 13. 67

Dispensatio cum ordinato per saltum.

Dispensare potest Episcopus cum Presbitero ordinato per saltum, ut postquam poenitentiam egerit & ordinem omnium receperit, in Presbiteratu ministret in cap. Tuæ litteræ, n. 16. de Cler. per saltum promot. 184
Et quid si ordinatus fuerit sciens & dolose, ibidem numero 16. ver. Verum Hofensis. 184
Et quid si ministraverit in ordine quo carebat, ibidem num. 17. & 20. 184
Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. num. 21. 184
Dispensare quis possit cum ordinato per saltum post annum ætatis decimum quartum, ibidem numero 18. 184
Dispensare an hodie possit Episcopus cum sciens ordinato per saltum, ibidem numero 24. 184
Vide in verbo Ordines per saltum.

Dispensatio super residentia.

Dispensationes de non residendo & de fructibus in absentia percipiendis non suffragantur, nisi Ordinarii consensus accedat in capite cum ad hoc, numero 8. de Clericis non residentibus 59
Vide in verbo Residentia.

Dispensatio super irregularitate ex homicidio.

Dispensari potest cum homicida voluntario ad obtinendum beneficium, etiam in titulum in capite Henricus, n. 8. de Clericis pugnantibus in duello. 130
Et an hæc dispensatio sit debita, ad eam ut superior peccet non dispensando, ibidem numero 9. 130
Dispensare potest cum homicida voluntario etiam Episcopus ad beneficium simplex; sed ad Curatum non dispensat nisi Papa, ibid. n. 16. & 27. usque in finem. 131
Dispensare an possit Episcopus cum homicida voluntario ad beneficium curatum prius obtentum, ibidem num. 16. ver. Et quamvis. 131
Et quid ad beneficium non curatum cui sit snocuum omnis ministrandi in Sacris Ordinibus per seipsum, ibidem numero 17. 131
Et quid si alter beneficium impetraverit in eventum privationis ante accusationem institutum, ibidem num. 17. ver. An autem Episcopus. 131
Dispensare an possit Episcopus cum occulto homicida etiam in Sacris, ibidem numero 21. 131
Vide in verbo Dispensatio super irregularitate occulta.
Concilium Tridentinum, sess. 14. cap. 7. excludens voluntarium homicidam à spe dispensationis, an habeat locum in jam promotò ad Sacros Ordines, ibidem numero 23. & sequentibus. 131
Concilium Tridentinum nec voluit nec potuit adimere Papæ potestatem dispensandi in Sacris Ordinibus cum voluntario homicida, ibidem numero 26. 132
Doctores afferentes Ecclesiæ non dispensare super homicidio voluntario expenduntur, ibidem num. 33. 133
Dispensari potest cum Ecclesiasticis irregularibus ex homicidio ob necessariam patriæ vel parentum defensionem in capite Petitio, numero 15. de homicid. 127
Tridentinum Concilium, cap. 7. sess. 14. à regula dispensationem prohibente excipiens homicidium ad sui defensionem, comprehendit etiam homicidium ad defensionem parentum, ibidem dicto numero 15. 127
Dispensatio in irregularitate est dispensatio circa Ordines in cap. Cum illorum, num. 30. de sent. excom. 325

ordin. ab Episcop. 352
 Circa quid importet in cap. Quanto, numero 17. de privil. 255
 Coram id est presentibus & intelligitur in c. cum esset, num. 16. de testam. 253
 Cum conjungit per modum accessorii, non autem principalis dispositionis in c. Antigonus, n. 43. de Pactis. 590
 Deinceps quid importet in cap. Cum pridem, num. 44. de Pactis. 597
 Donec, collata in incertum eventum importat conditionem in c. Episcopus, n. 53. de prob. 68
 Etiam est ampliativa & implicative precedentium in cap. Cum contingat, n. 40. de for. compet. 62
 Importat causam magis dubitabilem in c. Inter ceteras, num. 53. de recler. 138
 Est implicative casus precedentis cum eisdem qualitatibus in c. Pervenit, n. 7. de sent. excomm. 304
 Etiam si ampliat dispositionem & implicat causam magis dubitabilem in cap. Sicut unire, numer. 56. de excess. Prælator. 195
 Ex tunc denotat temporis extremitatem in c. Irrefragabili, §. Excessus, num. 8. de off. Ordinar. 527
 Foris, quandoque ponitur affirmativè in c. Nili cum pridem, n. 16. de Renunciat. 312
 Idem, quandoque importat identitatem in genere & diversitatem quoad specificas qualitates in c. Ex tunc, n. 22. de Cler. non resid. 50
 Liberi, quid importet in c. Statuimus, n. 3. de Regul. pag. 384
 Max, quid importet in cap. Super inordinata, n. 31. de proben. 143
 Et in c. Quia propter, n. 56. de elect. 267
 Nec, negat & copulat precedentia cum suis qualitatibus in c. Monachi, n. 37. de stat. Monach. 431
 Nullatenus, quid importet in c. Nihil prava, num. 37. de excess. Prælator. 205
 omnimodò quid importet in c. Cum dilectus, n. 37. de Relig. domib. 468
 omnino quid importet in c. Relatum, numer. 19. de Cler. non resid. 28
 Et in c. Cum in magistrum, n. 26. de elect. & in c. Ad audientiam, n. 16. & seq. de spons. & matrim. 278
 Per, causam efficientem significat in c. Presbiter, n. 34. de Sacram. non iterand. 422
 Porro, est diversificativa precedentium in c. Cum sit ars, n. 44. de arat. & qual. 403
 Præsertim, quid importet in c. Cum voluntate, n. 16. de sent. excomm. & in c. Ex tenore, n. 18. de tempor. ordinat. & in c. Significasti, n. 26. de elect. 333
 Quocumque de causa, quid importet in c. Si quis, num. 66. de Regular. 319
 Quocumque, comprehendit omne tempus in c. Qualiter, n. 21. de Cler. non resid. 45
 Quasi, aliquando non importat diminutionem, sed excessum in c. Cum in cunctis, n. 24. de elect. 275
 Quocumque, est effrenata, & comprehendit omnes etiam in sublimiori dignitate constitutos in c. Ex parte, il secundo, n. 14. & 45. de Privil. 241
 Quocumque modo, extendit dispositionem etiam ad impropria, & alias non comprehensa in dispositione generali in c. Cum venissent, n. 70. de Judic. 21
 Includunt omnem modum tam principalem & directum, quam incidentem in c. Venissent, n. 81. de Jud. 21
 Quocumque, universaliter omnia includit in c. Cum in cunctis, §. Inferiora, n. 33. de elect. 236
 Nisi per aliud jus aliquid casus reperiat exceptus, ib. num. 34. 236
 Quoque, est copulativa & repetitiva precedentium in cap. Pervenit, n. 33. de Adulter. 137
 Quoquomodò, includit generalem modum, in c. Ad extirpandas, n. 21. 37. & 44. de fil. Presbit. 434
 Saltem, est subsidiaria in cap. Quia nonnulli, num. 21. de Magistris. 73
 Semper, quid importet in c. Requirivit, n. 12. de rescript. in integr. 630
 Sem, ex sui natura est augmentativa in c. Inter ceteras, num. 17. de rescript. 135
 Contrarium, ibid. num. 21. 135
 Regulariter est disjunctiva seu alternativa, ib. n. 21. 135
 Unita cum relativo auget dispositionem, ibid. n. 24. 136
 Sem & sine dictiones sunt alternativæ propriè & simpliciter, sed habent naturam mixtam in c. Inter ceteras, num. 12. de Rescriptis. 135
 Et sunt indifferentes ad disjunctam & conjunctam, ib. num. 13. 135
 Contrarium ibid. n. 21. 135
 Declaratur ibid. num. 34. 136

In dispositione favorabili ut in legatis stant ampliativè in non favorabili, ut in contractibus, stant disjunctivè, ibid. num. 14. 135
 Contrarium, ibid. num. 17. 135
 Quando ponuntur inter illa que habent conformitatem & convenientiam stant ampliativè, ibid. n. 27. 136
 Inter simoniam stant expositivè pro id est, ib. n. 30. 136
 Inter genus & speciem stant conjunctivè seu expositivè, ibid. num. 31. 136
 Ad vitandum absurdum, quamvis verba disjunctant sensum tamen conjungunt, ibid. n. 31. 136
 Augent, disjunctant & exponunt, prout suadet mensuræ dictionis & subjecta materia, ib. n. 33. 136
 Habent symbolum cum conjuncta in quam facilius transeunt quam dictiones, aut & vel, ib. n. 34. 136
 Si, adjecta verbo futuri temporis conditionem importat in c. Qualiter, n. 30. de Cler. non resid. 45
 Sicut, est exemplificativa in c. Requirivit, num. 78. de Ordinat. ab Episcopo. 354
 Sicut, importat omnimodam similitudinem in c. Conquestus, num. 78. de feris. 85
 Sive proprie importat alternativam seu disjunctivam in c. Inter ceteras, n. 25. de rescript. 136
 Vide supra in dictionibus seu & sine.
 Tantum dictio taxativa in dispositione legis non excludit casus similes vel eandem rationem habentes in c. Accedentibus, n. 43. de excess. Prælator. 200
 Et sufficit ut sint similes quoad id, de quo disputatur, ibid. num. 45. 200
 Taxativè natura est ponere quod affirmat & præter id quod ponit omne aliud excludere, ibid. n. 24. 199
 Declaratur, ibid. n. 41. & seq. usque ad n. 46. 200
 Tunc denotat extremitatem temporis & idem importat, quod eo casu in c. Cum virum, n. 33. de Regul. 346
 Ve, quando sit copulativè in cap. Ex parte, num. 28. de arbit. 644
 Vel & aut, sunt dictiones propriè & simpliciter alternativæ que & sensum disjunctum in cap. Inter ceteras num. 11. de rescript. 135
 Vide supra in dictionibus, seu & sine.
 Verò est adverbium precedentium & adversatur in jure & in facto in cap. Ad audientiam, il secundo, n. 70. de rescript. 165
 Una, in c. Cum jam dudum, n. 23. de prob. 91
 Usque, dictione ponitur exclusivè in c. Conquestus, num. 38. de feris. 83
 Ut in causam finalem inducat vel impulsivam in c. Ad aures, n. 11. & 15. de tempor. ordinat. 335
 Ut supra, inducit repetitionem precedentium in c. Pervenit, n. 33. de adulter. 137
 DICTIS Sanctorum Patrum an & quando sit standum in cap. Ne innotatis, n. 5. de constit. 18
 Dicta Sanctorum Patrum in philosophicis non sunt majoris autoritatis quam dicta philosophorum, quos sequuntur, ibid. num. 9. 29
 Dictum sancti falcitum autoritate veteris vel novi Testamenti prævalet dictis aliorum omnium in c. Si Episcopus, num. 14. de Paroch. 285
 DIGESTIO cibi vel potus an debeat precedere sumpcionem Eucharisticam in cap. Si constituit, num. 13. de Accusat. 5

Dies festi.

Consuetudo regionis servari debet in colenda festivitate Sancti Bartholomæi in cap. Consilium, numer. 26. de observat. jejun. 579
 Idem in festivitate B. Margaritæ, ibid. n. 30. 579
 Diebus festis licet non tantum spiritualiter, sed etiam corporaliter honestè letari in cibis & vestibus in c. Explicari, num. 18. de observ. jejun. 583
 Dies festi in quibus minores ordines licet conferre, qui sunt in cap. de eo, num. 3. de tempor. Ordinat. 328
 Diebus festis licet dare operam rebus ad vitam necessariis & tempore petuntis in cap. Conquestus, numero 18. de feris. 81
 Dies festi de precepto qui sunt hodie ex Constitutione Urbani VIII. ibid. num. 23. 81
 Dies festi de precepto sunt etiam feriat quoad judicialia, sed non & converso, ibidem numero 26. 81
 Dies festos solus Papa in Ecclesia universalis potest indicare & singuli Episcopi in suis diocæsis, ibidem num. 27. & seq. & n. 58. 82
 Diei dominici observatio succedit observantia Sabbati, non ex vi præcepti legis, sed ex Constitutione Ecclesie & consuetudine populi Christiani, ibidem num. 28. 82
 Diem festum an possit Episcopus indicare sine populo, ibidem num. 31. & seq. 82

Dies festos solus populus seu localis potest indicare non potest, etiam quoad judicialia, ibidem num. 33. 82
 Princeps laicus an statueret possit ut dies alicujus Sancti ab Ecclesia Canonizati à suis subditis serventur, ac si effectus festus ex precepto Ecclesie, ibidem num. 57. & seq. usque in finem. 84
 Dierum festorum inditio est actus spiritualis & pertinens ad Pastores Ecclesie, ibidem num. 61. 84
 Dierum festorum inditio est quedam consecratio temporis, ibidem num. 64. 85
 Diem festum si Princeps vel Civitas statuat sub certa pena colendum, transgressores culpam non incurunt, sed pena exigi potest, ibidem num. 70. 85
 Contrarium ibidem num. 71. 83
 Statutum laicale potest imponere violentibus dies festos ab Ecclesia institutos, ibidem num. 73. 85
 Princeps laicus non potest statueret ut ejus subditi in die alicujus Sancti ab operibus servilibus abstant, ibidem num. 75. 85
 Diei festi celebrationis formalitas in quibus consistat, ibid. num. 79. 86
 Declaratio Apostolica nullitatis litterarum Senatus Mediolani & editi gubernatoris Status Mediolanensis super observatione festivitatis Sancti Dominici in dicto statu, ibidem num. 80. 85
 Dies in Ecclesia Romana incipit à media nocte in c. Si constituit, num. 12. de acclat. 5
 Dies festi expletus dicitur post vespas in c. Consilium, num. 53. de observat. jejun. 580
 Dies cepta in materia professionis non habetur pro completa, sed tempus currit de momento ad momentum in cap. Ad nostram, n. 9. 21. 22. & 23. de Regular. 330
 Dies cepta in favorabilibus habetur pro completa, ibid. num. 11. 330
 Dies cepta habetur pro completa prout suadet favor vel odium sic daret vel finitur, ibidem num. 31. 332
 Dies in actibus qui commode nocturno tempore exerceri non possunt, non naturaliter, sed artificialiter sunt computandi in c. Treugas, num. 3. de treug. & pace. 580
 Dies & locus non sunt de substantia electionis in c. Quia propter, num. 67. & 69. de elect. 267 & 268
 Etiam in Constitutionibus Ecclesie vel Ordinis, certus dies aut locus sit præfixus, nisi addit decretum irritans, ibidem num. 68. 268
 Dies cepta habetur vel non habetur pro completa, prout favor aut odium suadet ut habeatur vel non habeatur in c. Ego N. num. 44. de jurejur. 155
 Dies statuta interpellat pro homine in c. Potuit, num. 8. de loco & conduc. 214
 Dies conditionis adimpletæ non retrotrahitur ad tempus dispositionis, quando ante impletam conditionem super-venit impedimentum in c. Dilectus il secundo, num. 8. de prob. 107
 DIETÆ non computantur à loco ubi reus domicilium habet, sed à finibus sue diocæsis in cap. Nonnulli, n. 6. de rescript. 153
 Si agatur actione personali, numero 7. 153
 Et quid si actione reali aut personali in rem scripta vel quæ datur ad certam rem, ibidem numero 8. 153
 Dietæ hodie restrictæ sunt ad unam tantum, ultra quam si fiat delegati, non valet sententia, ibidem n. 15. 154
 Dietarum tria sunt genera & de quibus dietis intelligatur, ibidem num. 16. 154
 IN DIFFERENTIBUS specie in eo quod plus est non continetur id quod est minus in c. Sic unire, num. 59. de excess. Prælat. 195
 Que differunt in quantitate temporis, non differunt specie, ibidem numero 61. 195
 DEFINITIO quid fit in c. Ad audientiam il secundo, numero 107. de rescript. 167
 Quidditatem rei ostendit, ibidem numero 108. 167
 Et differentie specierum non cognoscuntur nisi per definitionem, ibidem num. 109. 167
 DEFINITUM cui convenit, impossibile est non convenire definitionem in capite Cum venisset, numero 86. de Sacra Unctione. 415
 Definitio Auctoris ponitur & per partes explicatur in cap. Olim, num. 55. usque in fin. de litis contest. 75
 DEFINITORES Ordinis Predicatorum nullam habent dignitatem Ecclesiasticam, nec possunt esse Conservatores in cap. Sane, il secundo, num. 34. de off. & potest. jud. delegat. 483
 DIGNITAS non constituitur ex nudo ministerio conferendo beneficia in cap. Indecorum, num. 10. de arat. & qual. 368
 Dignitas Patriatus & Consulatus jus patriæ potestatis solvit, ib. num. 29. & 56. 369

Dignitas, que jure hereditario defertur non comprehenditur in cap. Quoniam Abbas, de off. deleg. in cap. Ex parte, n. 45. de arbit. 640
 Dignitatem obtinens, cui sit annexum beneficium curatum, residere debet in dignitate & constituere vicarium perpetuum in Parochiali in cap. Ex parte, num. 66. de Cler. non resid. 40
 Vide in ver. Residentia.
 Dignitatis collatio devolvitur ad Papam si omnes collatores habuerunt sex menses ad conferendum & neglexerunt conferre in c. Cum accessissent, num. 1. de constit. 98
 Dignitas, personatus & officium an differant, ibid. num. 3. pag. 98
 Dignitates non curatæ, quibus annexus est ordo Presbiteratus requirunt annum vigesimum quartum inchoatum in cap. Cum in cunctis, num. 42. de elect. 226
 Quod procedit si talis ordo sit annexus de jure specialis, ibidem num. 43. 226
 Secus si de jure communi, quia tunc ex Concilio Tridentino sufficit annus vigesimus secundus completus, ib. num. 44. 226
 Et que sit ratio differentie, ibid. num. 46. 226
 Dignitates in Collegiata, quibus animarum cura nulla subest, requirunt annum vigesimum secundum completum, etiam si sint primæ, ibid. n. 48. & n. seq. 226
 Dignitates non curatæ de jure etiam requirunt annum vigesimum quintum inchoatum, ex Concilio Tridentino vigesimum secundum completum in cap. Cum in cunctis, §. Inferiora, num. 4. de elect. 234
 Dignitas Ecclesie unica non comprehenditur in litteris expectativis de dignitate in Ecclesia, ibid. n. 8. 234
 Dignitatum collatio in Cathedrali Ecclesia an sit simultanea in cap. Cum Ecclesia Vulturana, num. 18. & seq. de elect. 330
 Dignitas & jura Ecclesie possidentur pariter per Episcopum & Capitulum, ibid. num. 19. 258
 Dignitates omnes originaliter Romana fundavit Ecclesia in cap. Nullus, n. 3. & 6. de elect. 200
 Dignitates majores post Pontificalem in Cathedralibus & primæ, in Collegiatis Ecclesiis reservantur in tertia regula Cancellariæ, ibid. n. 9. 200
 Item reservantur dignitates Conventuales & Præceptorales generales, non tamen militiarum, ibid. n. 10. 200
 Dignitas electiva non comprehensa in gratia ad Dignitatem, pertinet ad quamlibet dispositionem quorumcumque ibid. num. 23. 201
 Dignitates obtinentes in Cathedrali Ecclesia de jure communi sunt de Capitulo, ibid. n. 43. 202
 Dignitates etiam seculares non debent pluribus de eadem domo successivè deferri in cap. Ex parte, num. 7. de off. deleg. 485
 Dignitates omnes instituit & fundavit Romana Ecclesia in cap. Perniciosam, n. 37. de off. Ordin. 507
 Dignitates, Abbatie, decanatus, Præposituræ & Archipresbiteratus jure annexum habent Ordinem Sacrodotalem, n. c. Ut Abbates, de arat. & qual. n. 2. 357
 Et quid post Concilium Tridentinum, ib. n. 5. & seq. 357
 Dignitates omnes, quibus animarum cura nulla subest, hodie obtineri possunt in vigesimo secundo anno completo, ac proinde non sunt Presbiterales, ibidem numer. 5. 357
 Dignitates curatæ in Cathedrali, vel Collegiata an veniant Parochialis appellatione in cap. Cum sit ars, num. 20. de arat. & qual. 401
 Dignitas habitu tantum curata an comprehendatur appellatione Parochialis, ibid. n. 30. & seq. 402
 Dignitati non solum Regiæ, sed etiam Pontificali renunciandum esset, si ex his conscientia non esset tuta in cap. Offici, num. 19. de penit. & remis. 282
 Dignitates obtinentes licet possint studiorum causa abesse in cap. Licet, num. 6. de prob. 126
 Dignitates, Canonice vel Portiones obtinentes in Cathedralibus vel Collegiatis tenentur personaliter residere, ib. n. 21. 127
 Dignitates obtinentes in Cathedrali sine ullis fructibus tenentur residere, non obstante contraria consuetudine, ibid. num. 40. 128
 Dignitates, quibus perpetuo & accessoriè annexus est Canonatus, non tenentur nisi ad residentiam dignitatis in junctam, ibid. num. 69. 130
 Secus in obtinentibus dignitates cum Canonibus ex consuetudine vel dispensatione Apostolica, ib. n. 70. 130
 Dignitates obtinentes non obstante contraria consuetudine tenentur per seipsos celebrare Missas, sicut cetera officia, ibid. num. 83. 130
 Dignitatem vel personatum, aut beneficium curatum obtinens, se secundum tale recipiat, vacat primum, quod si retinere contenderit etiam secundo privabitur in c. de

- 3 Nisi probetur consuetudo, secundum quam abentes ob dictam causam distributiones non percipiant, ibidem num. 159. 134
- 3 Archidiacono habenti nudum jus presidendi in Choro, dum residet in locis suae jurisdictioni subiectis non debentur distributiones, ibid. num. 162. 134
- 3 Debentur tamen absentibus pro exercitio curae animarum suae dignitati vel Canonici incumbenti, ibidem num. 163. 135
- 3 Dum sunt in actu administrandi Sacramenta vel ea exercendi, quae ad curam spectant, ib. num. 164. 135
- 3 Et dummodò hoc praestet per seipso, ib. n. 165. 135
- 3 Distributiones debentur Theologo praebendato in diebus, in quibus legit, ib. num. 169. 135
- 3 Item Pœnitentiario audienti confessiones in Ecclesia, sive in Confessionario, sive extra dum divina celebrantur, ib. num. 170. 135
- 3 Item dum Capitulum comitatur corpus defuncti ad sepulchrum, ib. num. 171. 135
- 3 Distributiones quotidianae debentur privilegio super fructibus in absentia percipiendis, si redditus omnes in his distributionibus consistat, in cap. Olim, num. 36. usque ad n. 41. de verb. signif. 355
- 3 Distributiones non lucrantur absentes studiorum causa, nec valet contraria consuetudo, ib. num. 50. 356
- 3 Et quid si nulli sunt fructus à distributionibus distincti, ibid. num. 51. 356
- 3 Et quid post Concilium Tridentinum, n. 52. 356
- 3 Distributiones duplices an debeantur obtinenti in eadem Ecclesia dignitate cum Canonatu, ibid. n. 53. 357
- 3 Consuetudine vel constitutione Ecclesiae an possit induci, ut Divinis interessentes, non lucrantur quotidianas distributiones, ibid. num. 56. 357
- 3 Constitutio Ecclesiae ut abentes per quinquaginta vices amittant integras distributiones quotidianas, an valeat, ibid. num. 57. 357
- 3 Distributiones quotidianae debentur senio concessis, si alias retinere sint soliti in c. Nisi cum pridem, n. 53. de renunc. 314
- 3 Item infirmis ex propria culpa & peccato, ib. n. 54. 314
- 3 Distributiones quotidianae debentur Canonico, qui amittit officium linguae, quamvis Choro non interlit in cap. Cum percussio, n. 13. de Cler. ægrot. 146
- 3 Fidei professionem non emittentes an perdant distributiones quotidianas in quibus universi redditus consistunt in cap. olim, num. 62. de verb. signif. 357
- 3 Vide in verb. Canonici quoad residentiam, fructus & distributiones.
- 3 Vide in ver. infirmus.

Distributiones quotidianae quando restituendae.

- 2 Distributiones quotidianas perceptas & quas percipere potuisset, an male fidei possessor restituere teneatur in cap. Gravis, num. 76. & seq. usque ad num. 97. de Restit. spoliat. 106
- 2 Distributiones quotidianas quas male fidei possessor percipit Divinis interessendo tenetur restituere, etiam si ex parte impediti nulla praecesserit protestatio, ibid. num. 83. 95. 107
- 2 Et quid in percipiendis, ibid. num. 99. 107
- 2 Distributiones quotidianae perceptae sine titulo vel cum titulo reprobato & sine iuris fomento restituendae sunt, ibid. num. 87. 107
- 2 Et eas percipiens cum titulo reprobato committit furtum vel rapinam, ibid. num. 88. 107
- 2 Non debentur infervientibus nisi sint canonice instituti, ibid. num. 89. 107
- 2 Distributiones quotidianas, quas male fidei possessor Divinis interessendo percipere potuisset, non tenetur restituere, nisi praecesserit protestatio spoliat, ibid. num. 94. & seq. 107
- 2 Fallit in casibus remissivè, ibid. num. 96. 107
- 2 Condemnatio in Beneficialibus ex titolo Rotæ non fit nisi cum fructibus perceptis & sub fructibus semper comprehenduntur distributiones quotidianae, ib. n. 86. 107
- 2 Distributiones quotidianas non tantum perceptas, sed etiam quas percipere potuisset bonae fidei possessor tenetur restituere à die controversiae motæ, ibid. num. 117. 109
- 2 Sed quoad eas, quae percipi potuissent, necessaria est protestatio, ibid. num. 118. 109
- 3 DIVERSITATEM corporum diversitas sequitur animorum in cap. Quia diversitas, num. 4. de concess. præb. 181
- 3 DIVERTISSE non videtur populus statim reversurus in

Divisio bonorum.

- 3 Divisionem bonorum frater major facit & minor eligit, secundum opinionem Canonitarum in c. si Episcopus num. 5. & 13. de Paroch. 285
- 3 Et major intelligitur non respectu ætatis, sed respectu administrationis, ibid. num. 7. 285
- 3 Frater minor non provocat ad divisionem, sed provocatur à fratre majore, ibid. num. 6. 285
- 3 Fratres si debeant aliquam hereditatem dividere, non major natu debet divisionem facere, sed ille qui diutius res paternas administravit, ibid. num. 8. 285
- 3 Frater major secundum Legistas non tenetur facere portiones, nec minor eligere, sed divisio facienda est iudicis officio vel fortis mittendæ, ib. num. 10. & seq. 285
- 3 Frater post fratrem ad divisionem vocare iudicio familiaris circumsundæ vel communi dividendo, ib. n. 11. 285
- 3 Iudex quomodò se gerere debeat in divisione faciendâ inter fratres, ibid. num. 12. 285
- 3 Consuetudo ut frater major dividat & minor eligat, teste Augustino, taxit originem à divisione Abrahæ & Loth, ibid. num. 13. & seqq. 285
- 3 Divisio inter socios studii fieri debet ab eo qui diutius in studio fuit in c. Si Episcopus, n. 9. de Paroch. 285
- 3 Divisio proventuum in fine anni fit gratia commodioris solutionis in c. Olim, n. 49. de verb. signif. 357
- 1 DIUTURNITAS temporis sine veritate & ratione est vetustas erroris in cap. Irrefragabili, num. 4. de offic. Ordinat. 516
- 3 Diu dictio quod tempus importet in c. Nulla, n. 21. de concess. præb. 175
- 1 DOCERE prius quam doceri præposterum est & impossibile in c. Cum in Magistram, n. 3. de elect. 277
- 2 DOCTORES & magistri prohibentur glossas, commentarios, adnotationes & scholia super decretis Concilii Tridentini typis mandare, atque impressa edere in cap. Cum venissent, num. 52. & seq. usque ad num. 63. de iudic. 18
- 2 Doctores & Magistris non licet glossas, commentarios, adnotationes aut scholia super decretis Concilii Tridentini manuscripta evulgare, ibid. n. 63. & seqq. 20
- 2 Declaratur num. 71. & 76. 21
- 2 Doctores antiqui mittebant sibi invicem libros manuscriptos propter illorum penuriam, ibid. n. 74. 21
- 2 Doctores qui glossas & commentarios manuscriptos super decretis Concilii Tridentini non evulgant, sed ad usum suum sibi reservant non incidunt in penas Constitutionis Pii IV. ibid. n. 76. 21
- 2 Doctores & Advocati qui aliquod Tridentini Concilii decretum incidenter interpretantur, eamque interpretationem scriptam aut impressam edunt, exculantur à censuris Bullæ Pii IV. ibid. num. 80. 21
- 2 Magistri & Doctores licite possunt in scholis Tridentini Concilii decreta ortenus interpretari, ibid. n. 89. & seqq. usque in finem. 22
- 2 Doctores & Magistri de iure communi facultatem habent Leges & Canones interpretandi, ibid. n. 92. 23
- 1 Doctores potest interdum subrogare scholarem in c. Cum sit ars, num. 4. de ætat. & qual. 400
- 3 Doctores respondens per verbum videtur, intelligitur de iure respondere, quod facit pro dictis Innocentii in cap. Cum virum, num. 31. de Regular. 346
- 1 Doctores ignavus perinde, ac nullus in c. Inter ceteras, num. 55. de rescript. 138
- 3 Doctores opinio non habens contradicentem, dicitur casus legis in c. Quoniam, n. 18. de decim. 295
- 3 Reliqua in ver. Auctoritas, Opinio.
- 1 Doctores semel probatus reprobari potest in c. Accepimus, num. 44. de ætat. & qual. 398
- 1 Doctores atrestanti de filio Curie non est credendum in cap. Quia propter, num. 46. & n. 53. de elect. 267
- 1 Doctores habens salarium in civitate non prohibetur contra eam esse Advocatum in c. Cum Sacerdotis, n. 18. de postulan. 618
- 1 Doctores Catholici in principio vel in fine librorum suorum quam faciant protestationem ad evitandam hæresim in c. damnatus, num. 23. & seqq. de Summ. Trinit. & fid. Cathol. 12
- 5 Doctores respondens per verbum videtur, intelligitur affirmativè respondere in cap. de cetero, numer. 3. de homicid. 115
- 5 Doctores afferentes Ecclesiam non dispensare super homicidio voluntario expenduntur in c. Henricus, num. 33. de Cler. pugn. in duel. 131
- 1 Doctorem non esse sibi aliquando contrarium est ferè

- impossibile, in c. Ne ininitaris, n. 138. de constit. 41
- 1 Doctores unius auctoritas per contrariam auctoritatem alterius enervatur, ibid. num. 166. 44
- 1 Doctores referens plures opiniones in dubio, quam censetur approbare, ibid. num. 171. 57
- 1 Doctores qui simpliciter approbat unam opinionem, contra contrariam refellere, ibid. num. 172. 57
- 1 Idem si dicat unam opinionem esse probabiliorum, seu veriorum, ibid. num. 173. & seqq. 57
- 1 Doctores antiquis magis deferendum est, quam modernis, ibid. n. 349. & quatuor numeris seqq. 71
- 1 Doctores antiquos relinquentes, ut modernis adhaereat non rectè sapit, ibid. n. 351. 72
- 1 Doctores dictis in tantum est credendum in quantum Canonici scripturis deservunt, ibid. n. 408. 79
- 1 Doctores unius auctoritas, an faciat opinionem probabilem. Vide in ver. Opinio probabilis.
- 1 Doctores atrestanti de consuetudine vel de communi usu loquendi non creditur in d. c. Ne ininitaris, num. 410. de constit. 79
- 5 DOCTORATUS insignia, id est liber & infula an sint de substantia Doctoratus in c. Qui Presbiterum, num. 13. de pœnit. & remis. 27
- 5 Doctoratus in Jure Canonico in quinque annis si velit in alia Facultate studere, ad residentiam revocari non potest in c. Super specula, n. 13. de Magistris. 76
- 1 DOCTRINA sufficienter requiritur de substantia in Pastore Sanctitatis verò tanquam conditio sine qua non in cap. Eam te, num. 10. de ætat. & qual. 372
- 1 Doctrina de libera electione opinionis probabilis, unde originem duxerit in c. Ne ininitaris, num. 23. & 306. de constit. 29
- 1 Vide in ver. Opinio.
- 1 Doctrina de libera electione probabilium opinionum valde utilis est Christianæ Reipublicæ, ibid. num. 41. 31
- 1 Imò valde perniciosus, ibid. à num. 209. usque ad num. 236. & n. 310. 70
- 5 Doctrina non est tradenda de his quæ meliùs est necesse quam scire in c. Licet, n. 2. de crimin. fall. 165
- 1 Docendi licentiam vendere, an sit prohibitum, quia simoniacum in c. Cum pridem, n. 86. de pactis 601
- 3 Doctores & studentes tam in Theologia, quam in Jure Canonico in publica Universitate gaudent privilegio de percipiendis fructibus in absentia in c. Licet, n. 8. & 129. de præbend. 126
- 3 Etiam si præbendæ sitæ sint in Cathedrali ejusdem civitatis, ibid. num. 9. 126
- 3 Et quid in docentibus in Ecclesia, num. 115. 132
- 5 DOLI capax & voto & Sacramento se obligare potest in c. Tunc litteræ, n. 29. de Cler. per salt. promot. 185
- 5 Declaratur num. 32. & 45. 185
- 3 Dolus in spiritualibus non vitiat contractum in c. Sicut nobis, num. 9. de Regular. 364
- 3 Dolus bonus dicitur quo quis ad meliorem vitam inducitur ibid. num. 16. 365
- 3 Declaratur numero 13. 365
- 3 Dolus malus quid sit, ibid. num. 11. 365
- 3 Dolus allici quis non debet ad Religionem ingrediendam, ibid. num. 13. 365
- 3 Dolus suus nemini debet esse lucrosus, num. 15. 365
- 3 Dolus dans causam contractui ita demùm nocet si sit dolus ipsius contrahentis, secus si alterius, ibidem num. 17. 365
- 3 Dolus an debeat esse Abbatis & Monasterii ad hoc ut bona seducti ad Religionem sint hæredibus restituenda, ibidem num. 18. 365
- 3 Dolus tutoris vel curatoris dans causam contractui nocet pupillo, ibidem numero 20. 365
- 3 Dolus non præsumitur in his quæ habent juris assententiam, ibidem numero 35. 366
- 1 Dolus non præsumitur quis commisisse in re modica in c. Super litteris, numero 43. de rescript. 149
- 1 Dolus præsumitur in eo qui in facto proprio non antiquo neque intricato falsum narrat, etiam in litteris Justitiæ, ibidem numero 44. & 46. 149
- 1 Dolus in litteris gratiæ præsumitur in eo qui expressit falsum vel tacuit verum in facto proprio, ibidem numero 45. 149
- 1 Dolus in eo qui suggestit falsum vel tacuit verum in rescripto ex quibus probetur, ibidem numero 50. 149
- 1 Vide in verbo Subreptio dolosa.
- 5 Dolus in dubio præsumitur quando ex officio vel ex natura actus prærequiritur diligens indagatio in c. Ad falsarium, numero 12. de crimine falsi. 168
- 5 Dolus præsumitur in his quæ sunt de genere prohibitorum in c. Ex conscientia, num. 12. de crimine falsi. 173
- 3 DOLOSUS non est admittendus ad beneficium cessionis vel ad beneficium capite Odoardus, vel capite Per-

- venit, de fidejussor. in capite Odoardus, numero 44. de solut. 227
- 2 DOMESTICI præsumuntur non facere nisi quod placeat majori suo in cap. Constitutus il primo, n. 7. de testibus & attestat. 139
- 2 Hæc tamen præsumptio admittit probationem in contrarium ibidem numero 9. 139
- 3 DOMICILII constitutio sicuti est voluntaria, ita & illius extinctio vel mutatio in c. Significavit, numero 3. de Paroch. 291
- 3 Domicilii translatio quis subtrahit jurisdictioni prioris Episcopi, ibidem numero 8. 291
- 3 Domicilium transferre ex loco originis non eximitur à jurisdictione naturalis domini nec quoad spiritualia nec quoad temporalia, ibidem numero 11. 291
- 3 Domicilium ad effectum recipiendi Ecclesiastica Sacramenta ibi quis dicitur habere ubi habitat, ibidem n. 18. 27. 31. & seq. 292
- 3 Relegatus in loco in quem relegatus est, interim necessarium domicilium habet, ibidem numero 35. 293
- 3 Domicilium an transferatur eo ipso quod quis aliò loco confert ad habitandum, an ad hoc sit aliquod tempus à jure præsumitum, ibidem num. 40. & sequitur usque in finem. 293
- 3 Domicilium de jure civili non constituitur nisi per habitationem decem annorum, ibidem numero 41. 293
- 3 Contrarium numero 44. Declaratur numero 52. 293
- 3 Habitatior simplex non censetur in loco domicilium contrahere, nisi per decennium habitaverit, num. 42. 293
- 3 Declaratur, num. 57. 294
- 3 Domicilium non constituitur sine animo perpetuò habitandi ibid. num. 44. 294
- 3 Impubes, qui diu penes tutricem vel tutorem stetit, non dicitur ibi domicilium contraxisse ib. n. 45. 293
- 3 Domicilium constituitur animo & facto simul, nec sufficit unum sine altero, ib. n. 46. 293
- 3 Animus verò ex conjecturis apprehenditur n. 47. 293
- 3 Et quæ sint ejusmodi conjecturæ, ib. n. 48. 293
- 3 Domicilium constitui potest minori tempore quam decem annorum si alia concurrant indicia, ib. n. 49. 293
- 3 Domicilium sufficienter demonstratur per habitationem decennalem, ib. n. 50. 293
- 3 Scholares non contrahunt domicilium ubi studiorum causa morantur, nisi transacto decennio & cur, ibidem numero 52. 293
- 3 Domicilium censetur quis immediatè constituere in loco, ad quem se transtulit cum familia & foris suis, si ibi possessiones emerit, aut animam suam declaraverit, ibid. n. 54. & 56. 294
- 3 Alioquin tempus erit arbitrium, n. 55. 294
- 3 Domicilium cessantibus aliis conjecturis non constituitur per simplicem habitationem, nisi lit decennalis, ibid. numer. 57. 294
- 2 Domicilium ut contrahatur, requiritur animus perpetuò habitandi in c. Præsentata, n. 3. de Testib. 140
- 2 Domicilii translatio ex quibus probetur, ib. n. 5. 140
- 2 Domicilium Clerici facile præsumitur in loco beneficii residentiam requirentis, ib. n. 7. 140
- 2 Ad Domicilium contrahendum an sufficiat sola animi declaratio sine alia probatione, ib. n. 8. 141
- 3 Reliqua in ver. Laicus quoad Domicilium.
- 2 DOMINI Jurisdictionem habent super familiam, sicut Magister super discipulos, Pater in filium & maritus in uxorem in cap. Cum contingat, num. 20. & seq. de foro compet. 60
- 5 Domini temporales & Magistratus quicunque impediunt libertatem Matrimonii, incidunt in excommunicationem cap. 9. sess. 24. de reform. Concil. Trident. non autem privatæ personæ in cap. Nuper, num. 27. de sent. excomm. 321
- 3 Dominus temporalis si superiorem non recognoscit, æquiparatur Principi; si recognoscit, Præsidi in c. Nobis, numero 22. de jure patron. 496
- 1 DOMINIUM vel possessio non possunt esse in solidum apud plures in cap. Ex parte, num. 14. de arbit. 643
- 2 Dominium in dubio intelligitur de directo non de utili in cap. Significasti, num. 4. de foro compet. 65
- 5 Dominium secuta traditione transfertur ex contractu etiam inutili, non tamen nullo & contra legem in cap. Tu nos, numero 11. de simon. 59
- 5 Dominium rei mutuatæ consumptione amittitur & fit alterius in c. Naviganti, numero 11. de usur. 146
- 3 Dominium quandoque diffinitur perit quam possessio, regulariter contra in cap. Litteras, num. 15. de concess. præb. 185
- 3 Declaratur ibidem numero 16. 185
- 1 Dominia sunt de jure Gentium in cap. Quæ in Ecclesiis, numero 110. de constit. 94

1 Sed modi acquirendi per jus civile distinguuntur, ibidem numero 116. 95
2 In dominio potior habetur cui res primò tradita est, licet alius in titulo praverit in cap. cum olim, numero 14. de sent. & re jud. 171
3 Sed hoc non procedit in Clericis, ibidem dicto n. 14. 171
3 Dominium rerum Ecclesiarum propriè loquendo non est apud aliquam Ecclesiam particularem, sed apud Christum in c. Relatum, n. 32. & 37. ne Cler. vel Monach. 628
Vide in verbo Papa quoad jus questum.
3 DOMUS venerabilis appellatione includitur etiam Monasterium in c. Nos quidem, n. 4. de testam. 245
Domus Principis, Arces & Palatia.
Vide in verbo Missa ubi celebranda & in verbo Oratorium.
DONUM, DONANS, DONATIO, Donare, Donator, Donatus.
Donatio causâ mortis.
1 Donatio causâ mortis facta revocatur secus reconvalentia in c. Cum eses, num. 67. de testam. 256
3 Donatio causâ mortis non est mera ultima voluntas & prout inesse ducitur, æquiparatur contractui, ib. n. 85. 257
3 Donatio facta à Clerico concubine non valet, sicut nec facta meretrici à miitre in c. cum percussio, numero 8. de Cler. egrot. 146
3 Donatio omnium bonorum presentium & futurorum facta Ecclesie valida est in c. in presentia, n. 6. de probat. 121
3 Donationes quæ sunt ab Imperatore videantur fieri contemplatione ejus in quem conferuntur in cap. Postulasti, numero 20. de concess. præb. 150
Donatio ingredientis Monasterium.
Vide in verbo Novitius quoad renunciationem.
Res Ecclesie donata.
Vide in verbo Res Ecclesie.
3 Donata simpliciter, omnia jura sibi competentia concessisse videtur in c. Verum, num. 19. de foro comper. 51
Vide in verbo Bona Ecclesie & in verbo Baronis.
3 Donare est proprium animi nobilis in c. Prudentes, n. 3. de donat. 230
3 Donatio propriè dicitur cum aliquis dat non aliam ob causam quam ut liberalitatem exerceat, ib. n. 5. 230
3 Donatio perfecta revocari non potest nisi in casibus hic expressis, ibidem numero 7. 230
3 Donans uni Ecclesie bona quæ superaverint tempore sui obitus, an possit in prædictis bonis aliam Ecclesiam sibi heredem instituire, ibidem num. 8. & seqq. usque in finem. 230
3 Donans bona quæ acquisita reperirentur tempore sui obitus censetur reservasse sibi facultatem disponendi de bonis donatis, ibid. num. 9. 230
3 Donatio bonorum quæ acquisita reperirentur tempore obitus includit duplicem conditionem, ibid. n. 11. 230
3 Donatio perfecta per testamentum rescindi non potest, ib. n. 15. 231
3 Secus si donatio sit conditionalis, ibid. n. 16. 231
3 Donans bona quæ reperirentur tempore sui obitus, an possit de illis disponere in ultima voluntate, ibidem num. 17. & 26. 231
3 Donatio inter vivos dicitur perfecta, licet effectus suspendatur in tempus mortis, ibidem n. 21. 231
3 Idem in donatione causâ mortis, ibid. n. 22. 231
3 Donator qui reservavit sibi facultatem disponendi in vita de bonis donatis, potest illa testamento relinquere, ibidem n. 23. 231
3 Mitius agitur cum eo qui ex mera liberalitate convenitur, quam qui ex debito, ibid. n. 25. 231
3 Donatio causâ mortis confirmatur morte civili sicut naturali in cap. Quia diversitatem, num. 22. de concess. præb. 231
3 Donans prædium Monasterio sub conditione ut recedentibus fratribus prædium redeat ad donantem, illud non recipiat si fratres recedant de mandato Papæ in c. Relatum, n. 28. ne Cler. vel Monach. 627
3 Donatio facta Magistro ex causâ discipline, non est mera donatio, nec indiget infirmatione in c. Cum Sacerdotis, n. 19. de postulan. 618
3 Donatum socio occasione Societatis cedit lucro Donatori in c. Postulasti, num. 17. de concess. præb. 189
3 Donator non tenetur de evicitione in c. Cum secundum, n. 43. de præb. 86
3 Donatum Monasterio ob causam erroneam validitatis professionis potest repeti in c. Significatum, num. 15. de Regular. 239
3 Donata res acquiritur donatario, sed non irrevocabiliter quia potest illam respuere in c. Quando, num. 22. de translat. Episc. 293

DO
1 Donatio facta à Principe ex causâ renunciationis revocari non potest, etiam propter ingratitudinem supervenientem in c. Consultationibus, num. 63. & 65. de Cler. egrotan. 158
3 DONATI seu obligati quid differant à Conversis, in c. Cum dilectus, num. 13. de success. ab intest. 272
Vide in ver. Oblati.
3 DONORUM qualitas, an sit attendenda ad dignoscendum cujus intuitu fuerint collata in c. Postulasti, num. 21. & seqq. de concess. præb. 190
3 Donorum magnitudo spectanda est non tam ex persona illius, cui conferuntur, quam ex persona ejus qui confert, ibid. num. 24. 190
3 Donum fidei est supereminens fidei certitudo ad instruendum alios in c. Majores, n. 34. de baptisim. 562
3 DORMITIO post cibum vel potum, an debeat precedere celebrationem Missæ in c. Si constitit, n. 10. & 13. de accusat. 5
3 DOTIS augmentum non sufficit ad acquisitionem jurisdictionis, sed requiritur totalis dotatio in c. Cum propter, num. 67. de jurepatr. 502
3 Dos modica non efficit quem patronum in c. Quoniam, num. 27. de jurepatr. 481
3 Dotans Ecclesiam prius fundatam & constructam de consensu Diocesani jurispatronatus acquirit, ib. n. 40. 482
3 Et fingitur ab initio eam dotasse, ibid. n. 48. 482
3 Dotis constituto de Diocesani consensu retrotrahitur ad tempus fundationis & constructionis Ecclesie, ibid. num. 48. 482
1 Dos sine Matrimonio esse non potest in c. Quanto, n. 19. de translat. Episc. 293
1 Dotis promissio intelligitur sub conditione si nuptie secutæ fuerint, ibid. num. 20. 293
3 Dos ante Tridentinum Concilium Monasterio soluta post Concilium restitui debet si puella ante possessionem decesserit, deductis tamen impensis alimentorum, in c. Statuimus, num. 37. de Regular. 386
3 Dos novitiæ decedentis ante professionem debet hereditibus restitui una cum fructibus, deducto tamen illius victu & vestitu, ib. num. 38. 386
3 Non obstante pacto, ut si puella post annum decesserit facta vel non facta professione, dos Monasterio acquiratur, ib. vers. Qui n. imò. 386
3 Dos Ecclesie non potest constitui ad tempus in c. Cum contingat, n. 47. de decim. 387
1 Dos dicitur causa pia si detur pauperi, siue diviti in c. Significatibus, n. 47. de off. deleg. 497
3 Dotis taxatio in ducatis ducens indifferenter facta ab Episcopo in Monasteriis Monialium Majoricenn. non probatur à Sacra Congregatione Concilii in c. Non amplius, n. 21. de Institut. 163
3 Dos Monialis numerarie, an licet recipi possit à Monasterio, ibid. num. 24. 163
3 Dos Monialis supernumerarie, quanta esse debeat, ibid. numero 42. 164
3 Dotis accessio, an & quando ex sibi Curie sit iusta causa dispensandi in gradibus prohibitis in c. Ex litteris, n. 17. de cognat. spir. 63
3 DUBITANS an sit irregularis, debet tutiorem partem eligere & abstinere à ministerio altaris in c. Ad audientiam, n. 2. de homicid. 118
1 DUBITATIO unde oritur in c. Ne inaitaris, n. 147. & n. seqq. & n. 162. de consitit. 43
1 Dubitatio quid sit, ib. n. 150. & n. 153. & n. 159. 42
1 Dubitans applicat animum suum ad plura & nescit quid eligat, ibid. n. 157. 43
1 Dubitatio fit ex principiis tam intrinsecis rationum, quam extrinsecis autoritatum, si utrinque sint æquales, ibid. n. 162. & c. seqq. usque ad n. 171. 43
3 Dubia res dicitur, ubi sunt opiniones ex utraque parte probabiles, in c. Si constitit, n. 50. de accusat. 8
3 Dubia contra seipsum in deteriore partem sunt interpretanda, secus contra proximum in c. Ad audientiam, n. 6. de homicid. 118
3 DUBIUS tenetur tutiorem partem eligere in omni materia, in qua subest periculum salutis æternæ, ibidem num. 5. 118
Vide in ver. Opinio dubia.
Et in ver. Pars tutior.
1 Dubius simile quidam ligatus patitur in c. Ne inaitaris, num. 152. de consitit. 42
1 Dubia emergentia in audientia Papæ referenda sunt ad ipsum Apostolicum in c. Quoniam, n. 11. de cons. 120
3 Dubia in foro judiciali sunt interpretanda in meliorem partem, sed in foro anime in duriorem in c. Naviganti, num. 33. de usur. 148
1 Dubium quid sit in c. Ne inaitaris, num. 151. & 158. de consitit. 2
2 Dubium

Ebrietas, Ebriosus, Ebrius.

1 Dubium est motus indifferens in utraque partem contradictionis, ibid. num. 158. 43
1 Quiescere oportet in paritate contrariorum motuum quod pluribus exemplis ostenditur, ibid. n. 154. 43
1 Dubium juris dicitur cum rationes pro & contra congrunt vel ubi sunt discordes Doctorum opiniones, nec constat de communi, ib. n. 169. & 183. 44
1 Referuntur aliquot Theologorum assertiones de conscientia dubia, videlicet, &c. n. 174. 44
1 Dubitans an sit excommunicatus siue dubium sit juris, siue facti, non debet se habere pro excommunicato, nec tenetur petere absolutionem, ib. n. 174. 44
1 Item dubitans, an lex imponens penam excommunicationis sit us recepta, potest exiitate non esse receptam, ib. n. 175. 44
1 Item dubitans, an casus sit reservatus, potest ab illo absolvere, ib. n. 176. 44
1 Item dubitans, an commiserit peccatum mortale, non tenetur illud confiteri, ib. n. 177. 44
1 Item dubitans de legitima potestate Prælati, non tenetur illi obedire, ib. n. 178. 44
1 Item dubitans, an beneficium sit tenue, non tenetur officium recitare, ib. n. 179. 44
1 Item dubitans in die Jovis, an media nox sit transacta, potest comedere carnes, secus si dubitet in die Sabbati, ibid. n. 180. 44
1 Assertiones suprascriptæ confutantur, ib. n. 181. & num. seqq. usque ad n. 212. 45
1 Dubia cum conscientia operari non licet, nisi prius dubium deponatur, ib. n. 182. 45
1 Dubia cum est absolutio, Episcopus jubetur excommunicatum vitare, ib. n. 185. 45
1 Dubitans de validitate sponsalium cum puella septennio proxima separatur ab illius consobrina, quam postea duxit in uxorem in d. c. Ne inaitaris, num. 186. de consitit. 45
1 Presbiteri ordinati ab Episcopis incognitis, de quibus dubium est an sint Episcopi, sunt iterum ordinandi, ib. numero 187. 45
1 Parvuli à parentibus subtrahiti, de quibus dubitatur, an sint baptizati, sunt iterum baptizandi, ibidem numero 188. 45
1 Ecclesia de qua incertum est, an fuerit consecrata, iterum consecrari debet, ib. n. 189. 45
1 Matrimonium de quo dubitatur an valeat, non est iterum contrahendum, sed præsumitur pro illius validitate, ibid. num. 190. 45
1 Episcopus quamvis sit in possessione communicandi cum fidelibus, tamen dicitur deponendus, eo quod in dubio non gessit se pro excommunicato, ib. n. 190. 45
1 Mulier dubitans de morte prioris conjugis, non potest pergere in possessione debiti uxoris ad secundo marito, ibid. num. 193. 45
1 Judex in dubio non debet judicare quemquam irregularem, sed quilibet in dubio tenetur se irregularem judicare in d. c. Ne inaitaris, n. 197. de consitit. 45
1 Interpretatio in dubio contra tertium faciendâ est in meliorem partem, contra seipsum in deteriorem & cur, ibid. num. 199. 46
1 In obligationibus quæ concernunt Deum tutius est præsumere quem ligatum, quam solum, ib. n. 200. 46
1 Dubium juris habens, an sit excommunicatus, tenetur securiorem partem eligere, ib. n. 224. 48
1 In Dubiis omnibus tres maxime sunt servandæ ex sententia Scoti, ib. n. 216. 48
1 Dubium personæ quo sensu accipitur à jurisperitis, ibid. num. 217. 48
1 Dubiis in rebus non est de facili præstandus assensus, ib. numero 270. 57
Vide in ver. Opinio tutior.
Et in ver. Pars tutior.
3 DUELLUM purgationis vulgaris, quibus rationibus reprobatum in c. Henricus, numer. 3. de Cler. pugn. in duello. 130
3 Duellum purgationis vulgaris, quo jure sit prohibitum, ib. num. 7. 130
2 DUO ubi copulativè requiruntur non sufficit alterum adimpleri in c. Cum non ab homine, n. 59. de jud. 11
1 Duos simul in eodem beneficio jus habere impossibile est in c. Ex parte, n. 11. & n. seqq. de arbit. 643
3 DUPLICITAS à Deo, & à jure reprobatum in cap. Ut Clerici, n. 2. de Regular. 312

3 Clericus crapulosus vel ebriosus monitus non desistens, ab officio vel beneficio suspenditur in cap. A crapula de vita & honestate Cler. n. 1. 2
3 Ebrius quid differat ab ebriolo, ib. n. 2. 2
3 EBRIETAS inducit exilium mentis & libidinis incensum, ib. num. 3. 2
3 Ebrietas quæ, & quanta sint mala, ib. n. 4. 2
3 Vinolentum Sacerdotem & Apostolum prohibet, & vetus Lex damnat, ib. n. 5. 2
3 Clericus an liceat bibere ultra tertiam vicem, ib. n. 6. 2
3 Moniales debent vinum fugere sicut venenum, ib. n. 7. 2
3 Eb etas quid, ib. n. 9. 2
3 Cervisii immoderatus potus, an sit crapula vel ebrietas, ib. n. 10. 2
3 Obligantium fe ad potus æquales abusus reprobatum, ib. num. 13. 2
3 Sponsio quod alter alterum in bibendo superabit, non est rata, ib. n. 15. 2
3 Clerici bibentes vinum sine aqua, qualiter peccent, ib. num. 16. 2
3 Cibum nullus vel potus est illicitus, nisi per accidens, ibid. num. 17. 2
3 Vinum bibere, an propter scandalum sit peccatum, ibid. num. 18. 2
3 Ebrietas an sit peccatum mortale, ib. n. 24. 3
3 Ebrietas tripliciter potest contingere, ib. n. 29. 3
3 Rationis usu seipsum privare, an sit culpa lethalis, ibid. num. 31. 3
3 Ebrietatem esse peccatum mortale si sit assidua, quomodo intelligendum sit, ib. n. 32. 3
3 Ebrietas voluntaria ad valetudinem recuperandam, an sit peccatum, ib. n. 33. 4
3 Agrius frequenter ebrietate à periculo morbo de consilio Medici liberatus, ib. n. 34. 4
3 Cibus & potus moderatus sano potest esse superfluous infirmo, & è converso, ib. n. 35. 4
3 Inebrians fe ad vomitum provocandum, an peccet, ibid. n. 36. 4
3 Inebriare fe num liceat sine peccato ad vitandam tyranniam, ib. n. 37. 4
3 Ebrietas sola non est sufficiens causa privationis Beneficii in c. Si constitit, n. 5. de accusat. 5
3 Ebrietas cogita licet non assidua semper secundum se est mortale peccatum, ib. n. 7. 5
3 Ebrietas quot modis accipitur, & quando sit peccatum in c. Audivimus, n. 32. 39. & 63. de Reliq. & vener. Sanctor. 570
3 Ebrietatis peculiare vitium est secretum nullum custodire, ib. n. 34. & seqq. & n. 45. 570
3 Ebrietas quæ mala producat, ib. n. 35. & 64. 570
3 Ebrietas voluntaria non est intrinsecè mala, ib. num. 37. Contrarium, n. 63. 570
3 Ebrietas formalis vel materialis, quando dicitur, ibid. num. 38. & 65. 570
3 Ebrietas incipit à Noè, qui primus plantavit vineam, ib. n. 39. 570
3 Ebrietas licita est ad evitandam sevitiâ tyranni, ibid. numer. 41. Contrarium, numer. 67. 570
3 Ebrietatis tortura gravior est, quid tortura consueta, ib. num. 56. 571
3 Ebrietas est mater omnium flagitiorum, ib. n. 64. 572
3 Ebrietas cur sit licita ad valetudinem corporalem, non autem ad salutem Republicæ vel ad evitandam sevitiâ tyranni, ib. n. 65. & 67. 572
3 Ebrietas an sit peccatum in c. Si constitit, num. 22. de accusat. 5
3 Ebrietas dupliciter accipitur, ib. n. 22. 5
3 Ebrietas continetur sub gula, sicut species sub genere, ibidem num. 23. 6
3 Ebrietas contracta ignoranter, & sine culpa nullam penam meretur, ib. n. 27. 6
3 In Ebrietate oportet veniam habere, ib. n. 44. 7
3 Delinquentes per ebrietatem non dicuntur studiosè delinquere, sed impetuose, & ideo mitius puniuntur arbitrio Judicis num. 45. 7
3 Ebrietas voluntaria, quæ dicitur, ib. n. 46. 7
3 Ebrietas voluntaria est culpa mortalis, ib. n. 48. 8
3 Ebrius vino sepultus ignorat quid loquatur in c. Si conf-